

สุด
ลมหายใจ
เข้าลึก ๆ
อีกครั้ง

เป็นเพราะ
เราชินกับ
หอกไม้รีไร

แฮ็ก

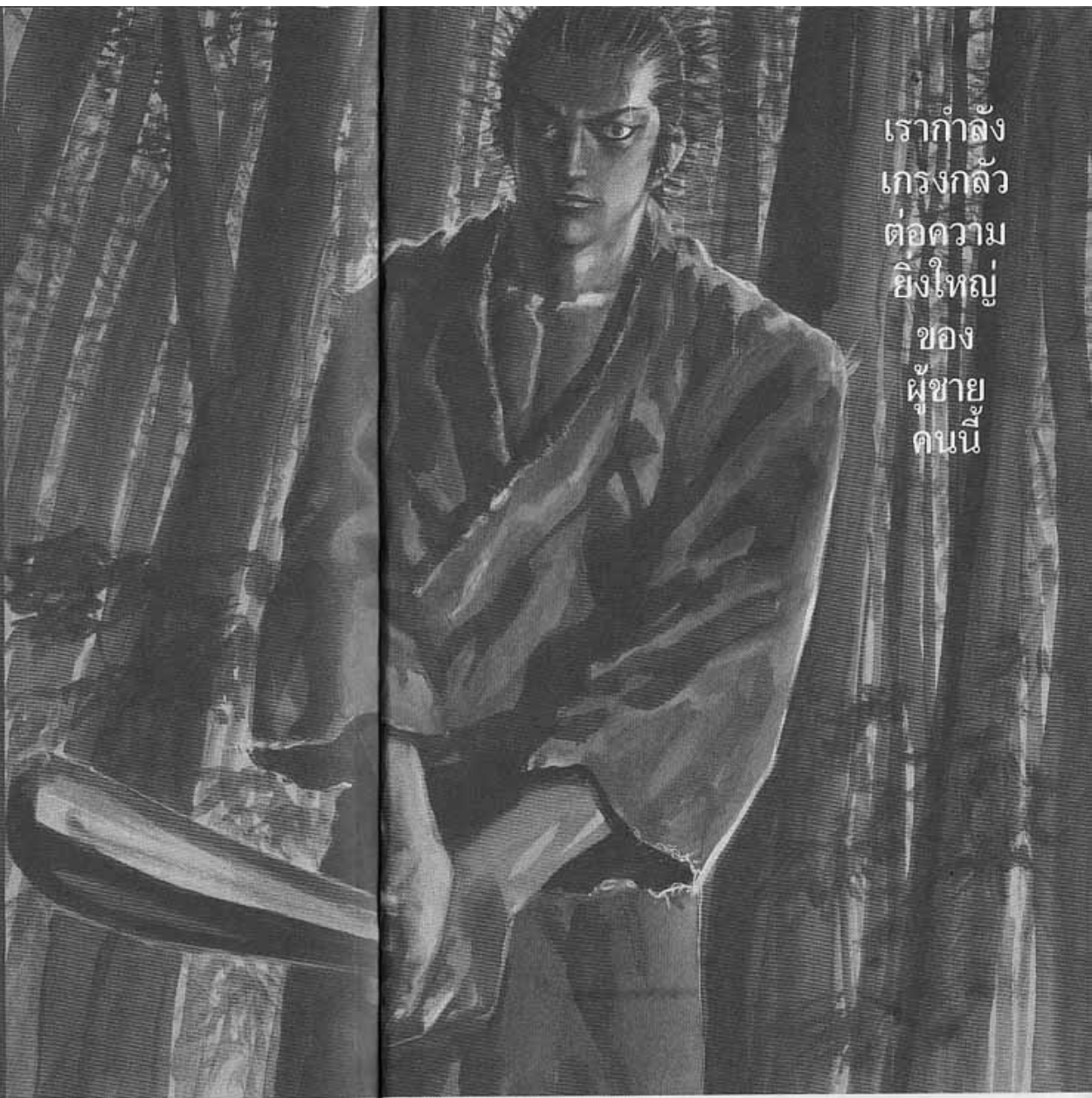
แฮ็ก

แฮ็ก

ที่
สามารถ
ปลิดชีวิต
คนได้

หรือ
เพราะว่า
เรามั่นง
กับ
หอกจริง

หรือ
ว่า

เรากำลัง
เกรงกลัว
ต่อความ
ยิ่งใหญ่
ของ
ผู้ชาย
คนนั้น

ย้าก
ก้าก
ก้าห
!!

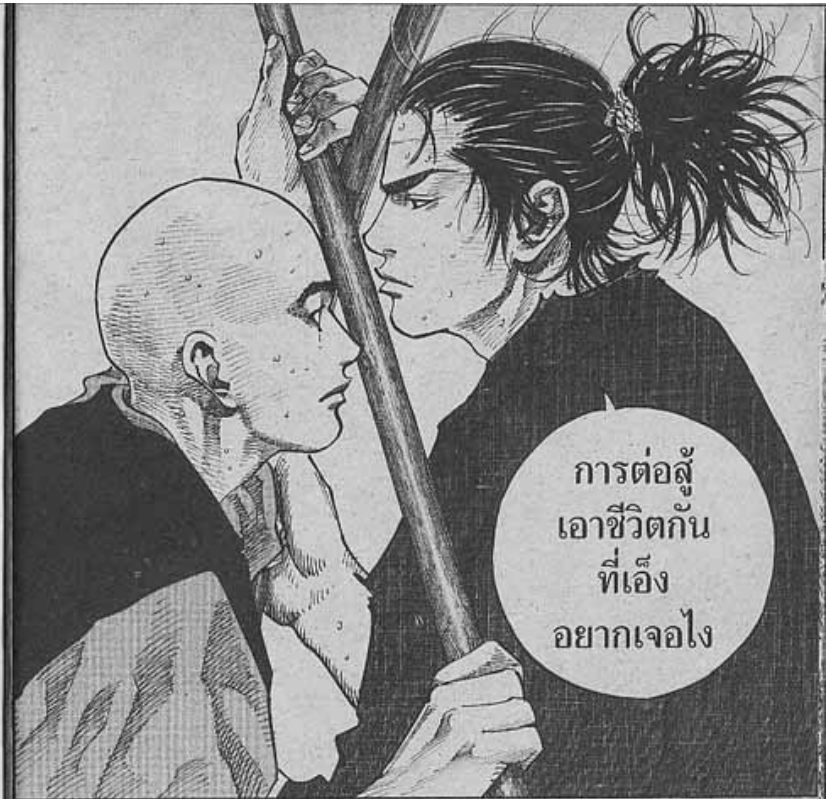
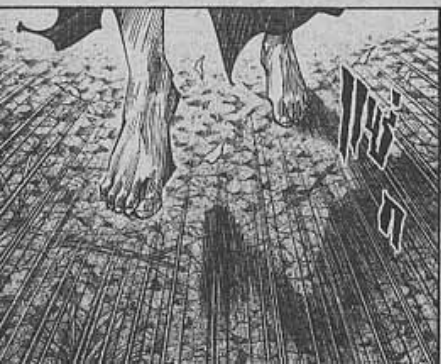
ตอนที่ 69
ชีวิต 2
TAKEHIKO INOUE

จากบทประพันธ์เรื่อง "บ๊ายไบ้: มุซาชิ"
โดย เวจ ไซทากะว่า

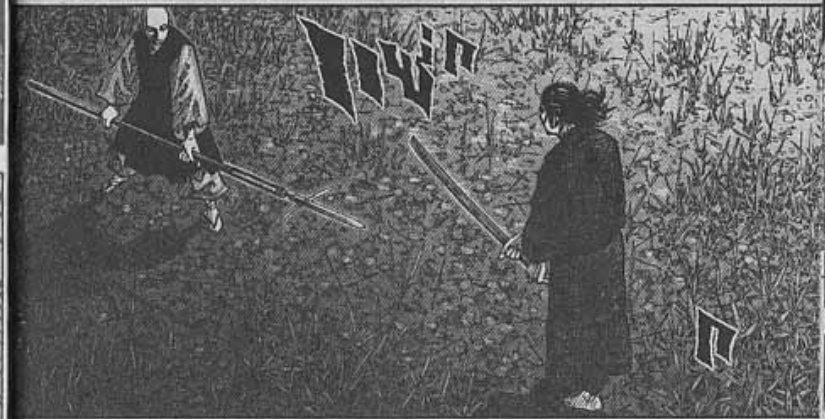
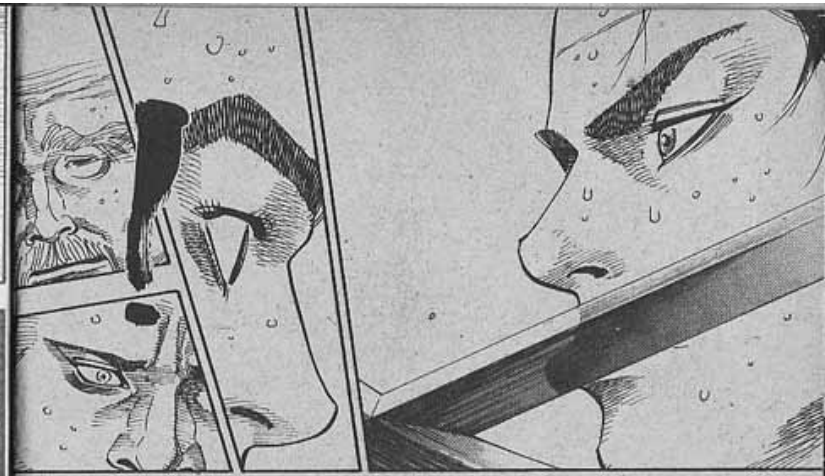
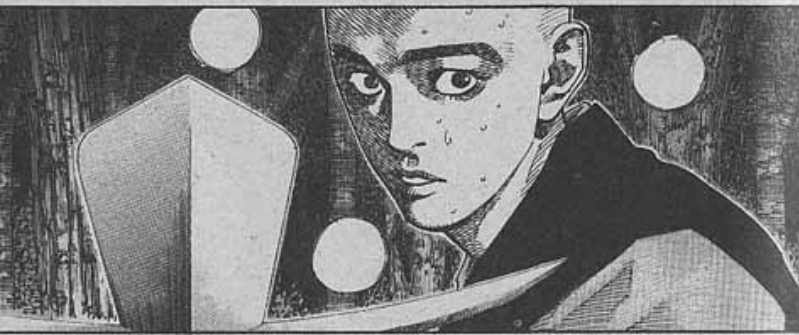
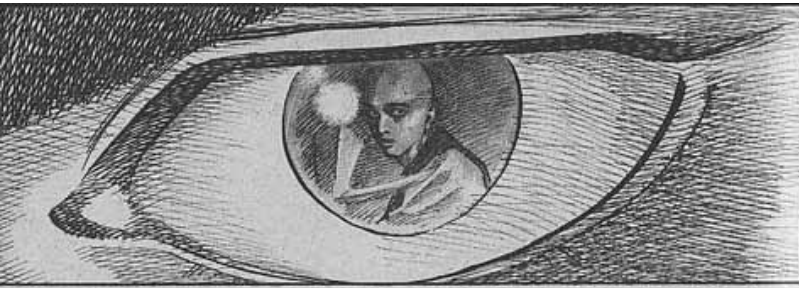
Vagabond

แล้ว
เจ้ามุซาชิ
มันก็มา
ปรากฏตัว

ท่านสอนอะไร
ให้โง่มุซาชิมัน
ขอรับ!?

ท่าน
อินเอย์
!!

พบแล้ว
เน้อ

เข้า
มา

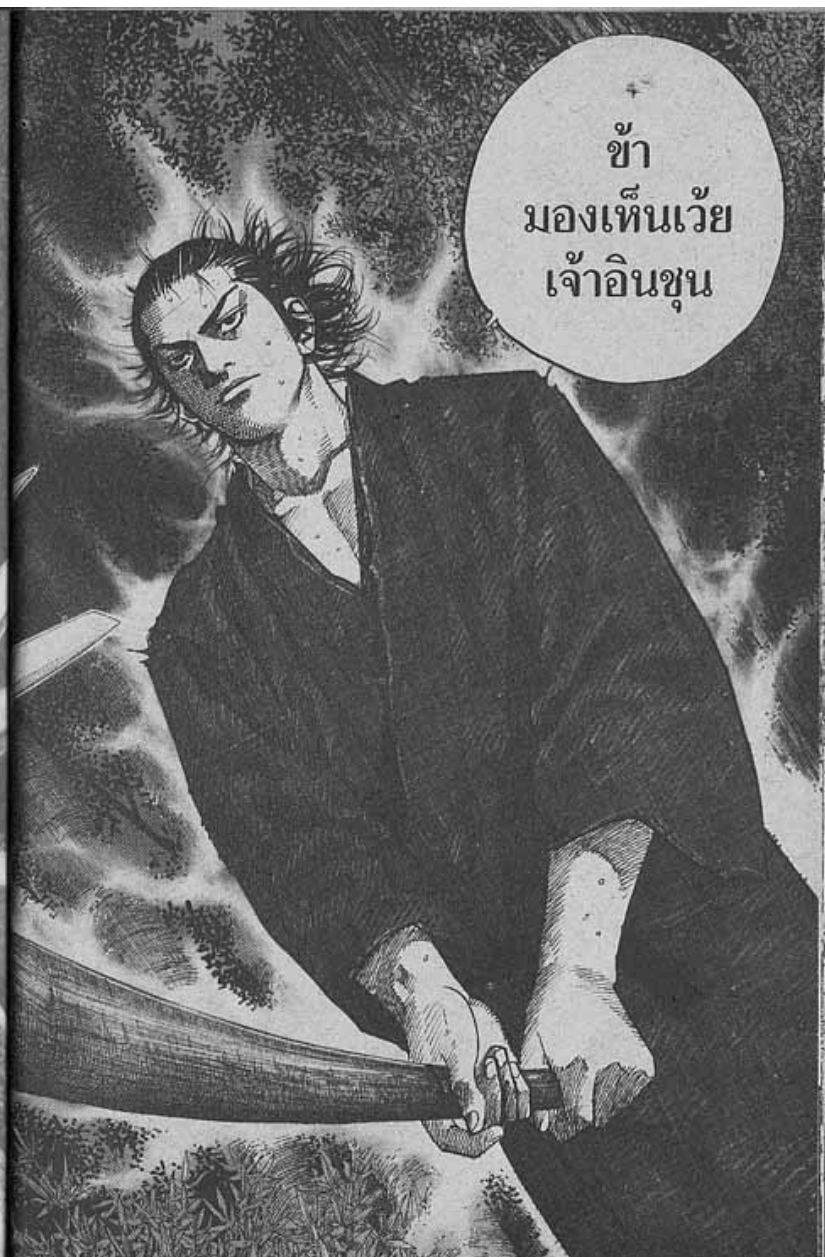

พบคนที่
ปลดปล่อยอินซุน
แทนข้าได้แล้ว
เน้อ

ข้านี้ก็แล้ว
ว่าข้ามันต้อง
เจอคนคนนี้

เข้ามา
เลย

ข้า
มองเห็นเว้ย
เจ้าอินชุน

ตอนที่ 70 ซีรีส์ 3

มาสู้กัน
จนตาย
ไปข้างหนึ่ง

แต่ว่าคราวนี้
คนที่จะตาย
คือเอ็ง

ข้า
เห็น

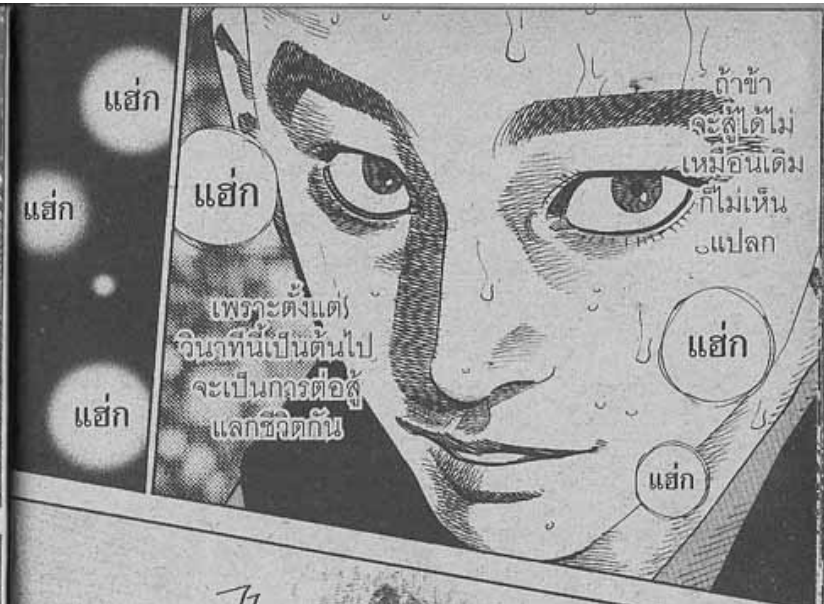

ข้าเห็น !!

แฮ็ก

แฮ็ก

ถ้าข้า
จะสู้ได้ไม่
เหมือนเดิม
ก็ไม่เห็น
แปลก

แฮ็ก

แฮ็ก

เพราะตั้งแต่
วินาทีนี้เป็นต้นไป
จะเป็นการต่อสู้
แลกชีวิตกัน

แฮ็ก

แฮ็ก

นี่ไงล่ะ
ที่ข้า
ต้องการ

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

โหย
หาก
มาน
นี่
ไงล่ะ
เป็น
สิ่ง
ที่
ข้า

แฮ็ก

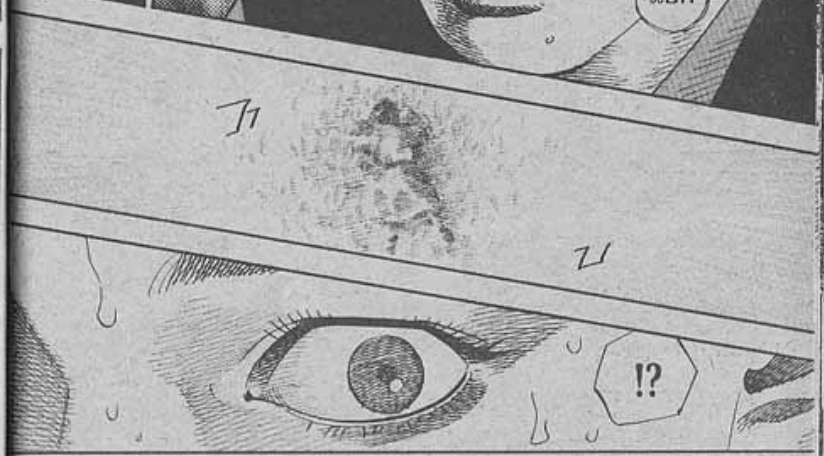
แฮ็ก

เพื่อที่
จะเป็น
ผู้ที่
แข็งแกร่ง
ที่สุด

แฮ็ก

ทำ
ไม่
?

!?

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ข้า
เป็นอิสระ
แล้ว

ข้า
มองเห็นเวทย์
ตา!!

แฮ็ก
แฮ็ก
แฮ็ก
แฮ็ก

แต่เจ้ามหาธิ
มีนกง
ขันมาก
ที่เดียว

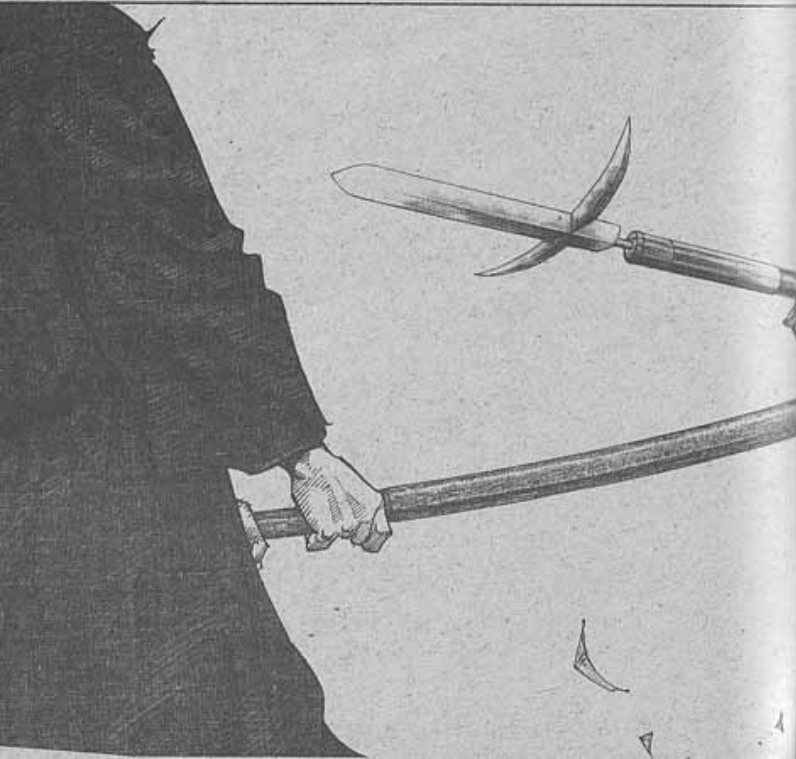
ไม่รู้หรอกว่า
อากาจารย์
ตอนอะไรมัน

แฮ็ก
แฮ็ก
แฮ็ก

คนแบบนี้แหละ
ที่ข้าอยากเจอ

แฮ็ก
แฮ็ก
แฮ็ก

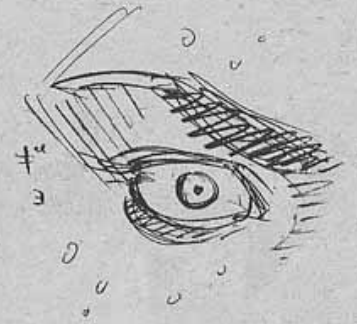
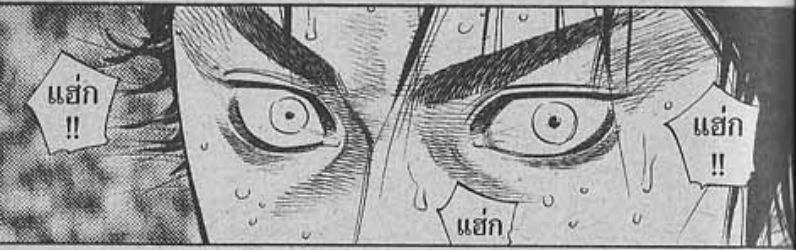

Vagabond

ตอนแรก
ทุกคน
ถึงอยาก

จะ
อยู่ใกล้ๆ
เอ็ง

.....?

อะไร
.....

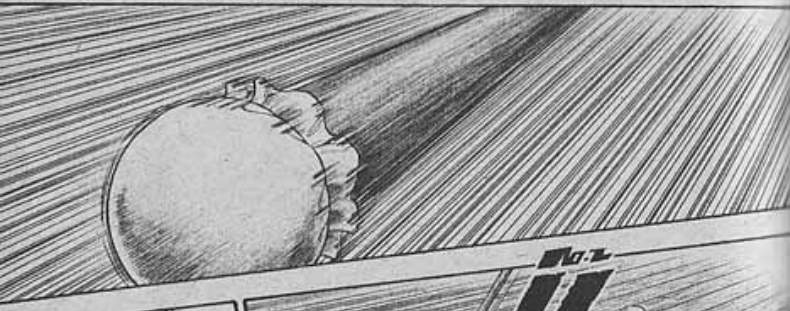
คนๆนี้
อัจฉริยะ
จริงๆ

ต่างจาก
คนอื่น
!!

หือ
!?

อินซุน
.....!!

โอย
....

โอย
....

อึก
!!

พะ....
แพ้แล้ว
ครับ!!

ไม่ใช่
เสียง
แน่นอน

ความ
ทรงจำ
รี?

นั่นความคิด
ของอะกน
.....รีง?

เริ่มแรกก็
เป็นเพราะ
ชื่นชมใน
ความเก่ง

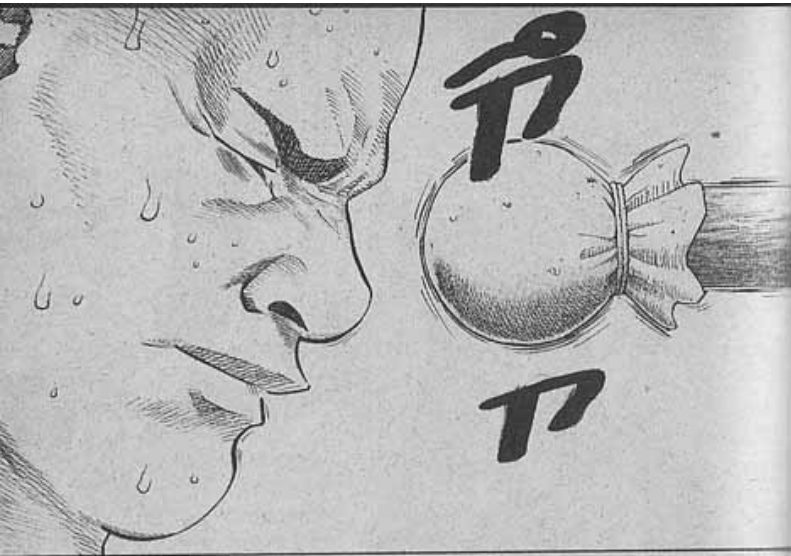
แล้ว
จึงอยาก
เป็นเพื่อน

ทำไม
หลังไหลเข้า
มามากมว
อย่างนี้

เรา
ทุกคน
.....

ข้า
แพ้แล้ว
!!

อินซุน
?

อ๊ะ
!?

ข้าบอก
ว่า
แพ้
แล้ว
ไง!!

พะ....
แพ้แล้ว
!!

ข้า
อยากสู้
กัน
จน
ถึง
ตาย

ข้าว่า
บางครั้ง
เรา
มา
สู้
กัน
ถึง
ชีวิต
สัก
ที
ก็
น่า
จะ
ดี
เหมือน
กัน
นะ?

.....

.....!!

สยอง
.....
.....
.....

ทา
.....!?

ฟึ่
.....

อย่า
าาา

อย่า
ฆ่า
ข้า

เจ้าก็
ยิ่งโดดเดี่ยว
มากขึ้นเรื่อย ๆ
.....

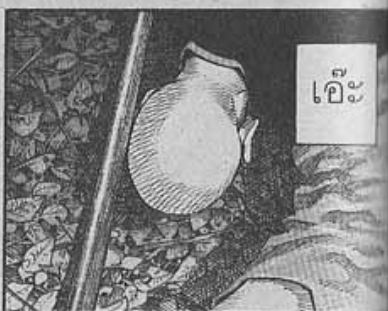
ตั้งแต่
นั้นมา

ก็เลย
ไม่มีใคร
อยากเป็น
เพื่อนด้วย

คิดอะไร
ของเขา

ไม่มีความ
รู้สึกเมตตา
เอาแต่จะสู้กัน
ตายเดียวหรอ?

เอ๊ะ

นั่นข้า
นี่นา
!!

.....

อย่างนี้
เองรี

ละในขณะที่
เจ้าเข้าสู่
วิถีแห่ง
ยอดผู้มีวิชา

แล้วเจ้า
ก็ได้เป็น
หัวหน้า
รุ่นที่ 2

ความชื่นชม
แปรเปลี่ยน
เป็นความ
กลัว

ไปตั้งแต่
เมื่อไหร่
ไม่มีใครรู้

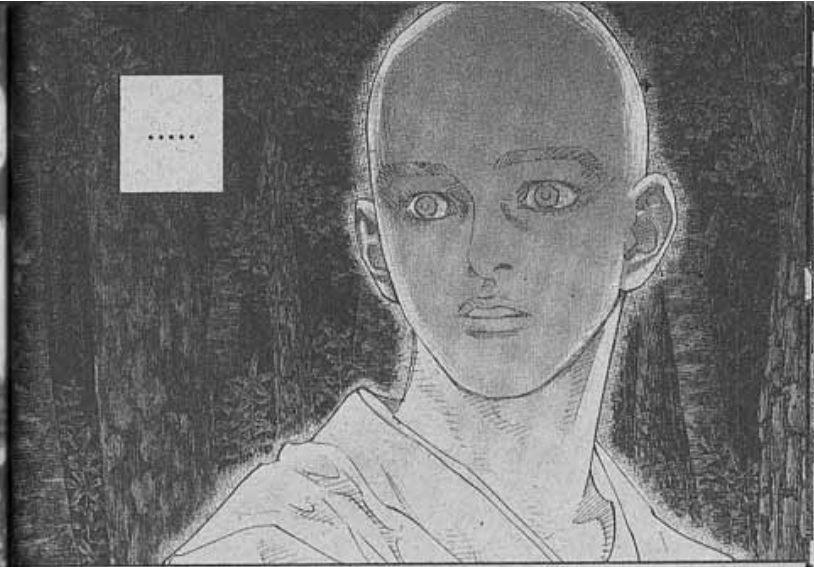
ไม่ว่า
เจ้าจะคิด
ยังไง....

แต่ว่า
ข้า....

ข้าก็ยัง
ชื่นชม
เจ้าอยู่

ข้า
อยากเก่ง
อย่างเจ้า

.....

.....

เฮ้
.....

ข้าก็คิดว่า
เจ้าเป็นเพื่อน
เสมอมา

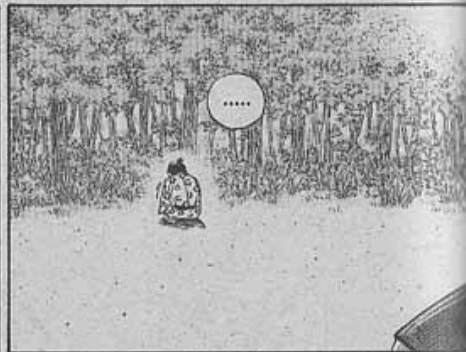

แฮ้ก

แฮ้ก

แฮ้ก

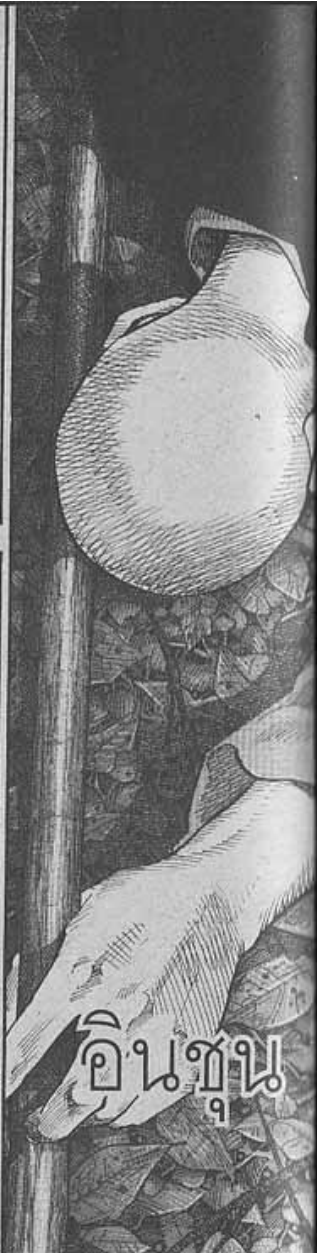

ชื่อของข้า
หรือ?

เอาชื่อ
ของข้าไปใช้
คำนี้ไง
"อินซุน"

อินซุน

นี่นะ

นี่นะ

ย่าห์

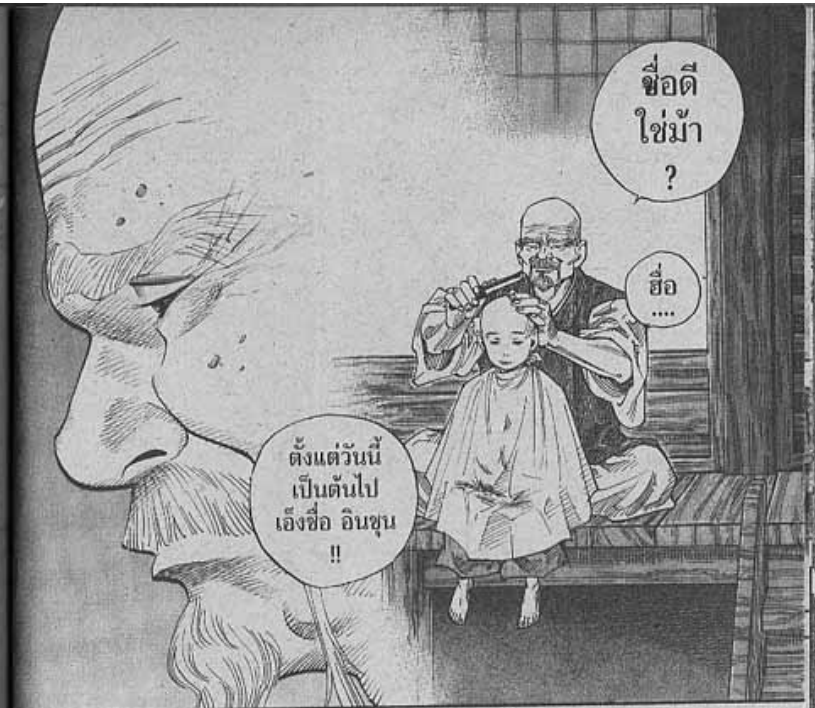
อินซุน

.....

ช่วยเล่าเรื่อง
ก่อนที่ข้าจะ
มาอยู่ที่นี้ให้ฟัง
หน่อยสิ

ข้าจำอะไร
ไม่ได้เลย

ชื่อดี
ใช่嗎
?

ชื่อ
....

ตั้งแต่ววันนี้
เป็นต้นไป
เอ็งชื่อ อินซุน
!!

ก่อนที่
ข้าจะมาเป็น
"อินซุน"
ข้าเคยอยู่ที่ไหน
มาก่อน?

พอข้า
อยากจะ
นี้

มันก็
รู้สึกคน

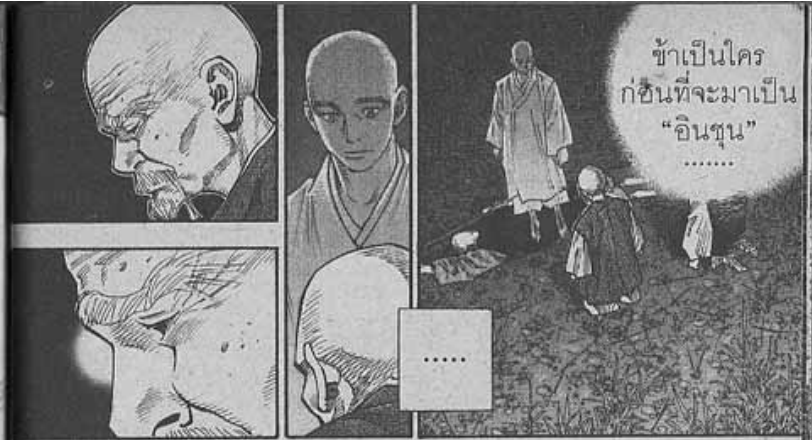
แล้วก็
จะหน้ามืด
....

ก่อนหน้านี้?

ข้ามีชื่อว่า
อะไรน้า
?

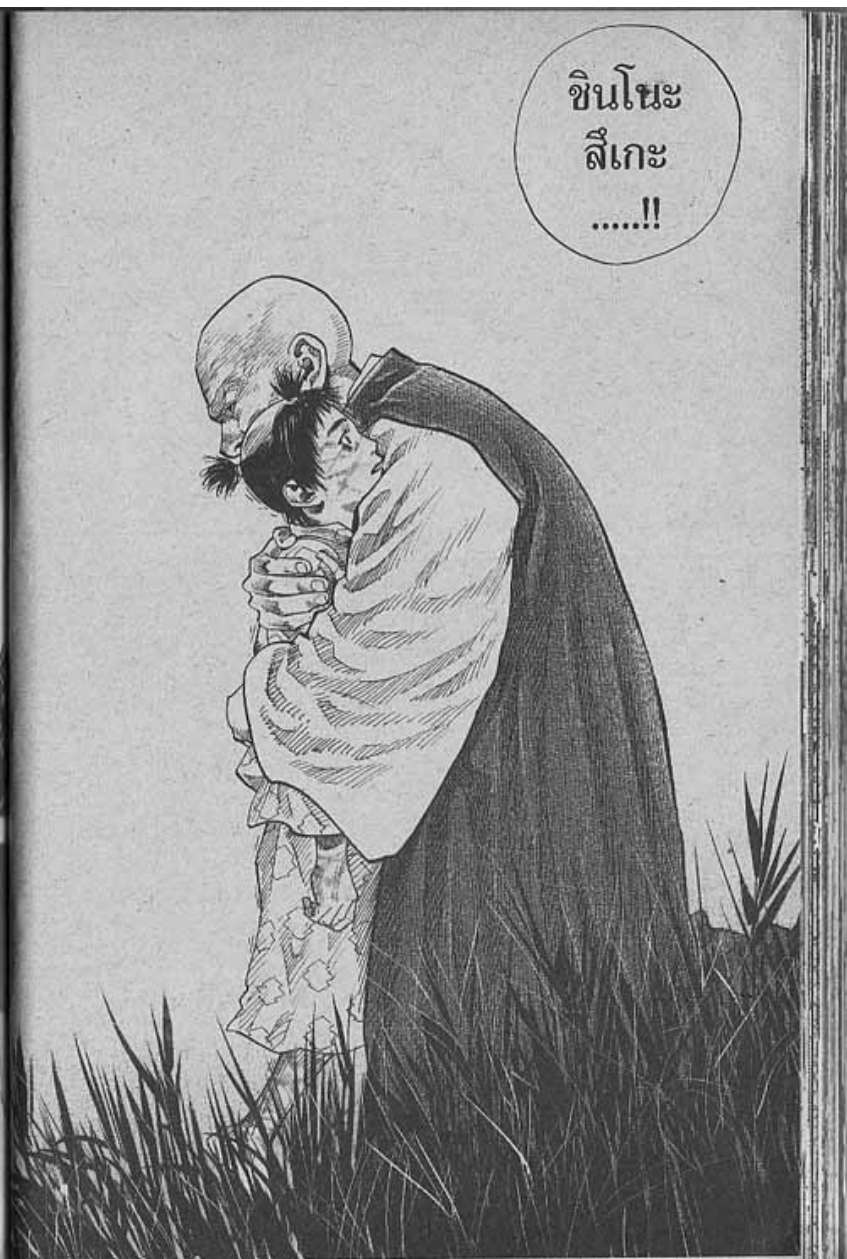

นี่คือ
....

ความทรงจำ
ของ
อาจารย์
รี?

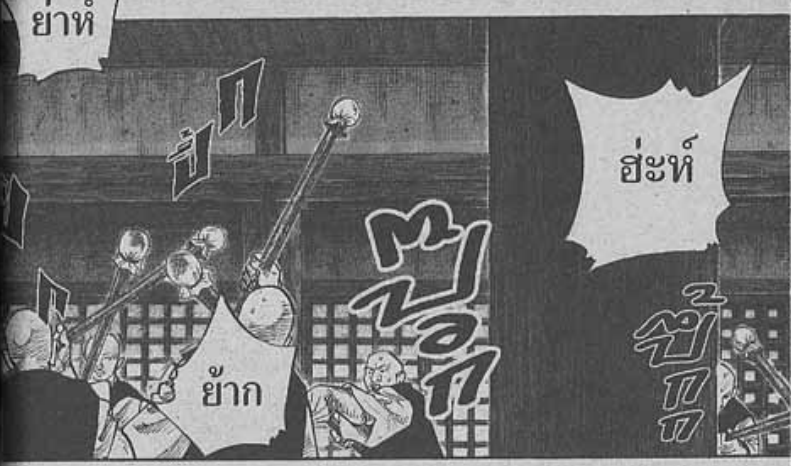
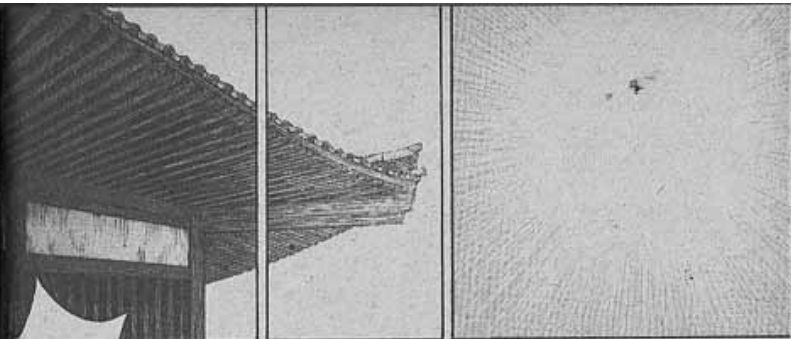
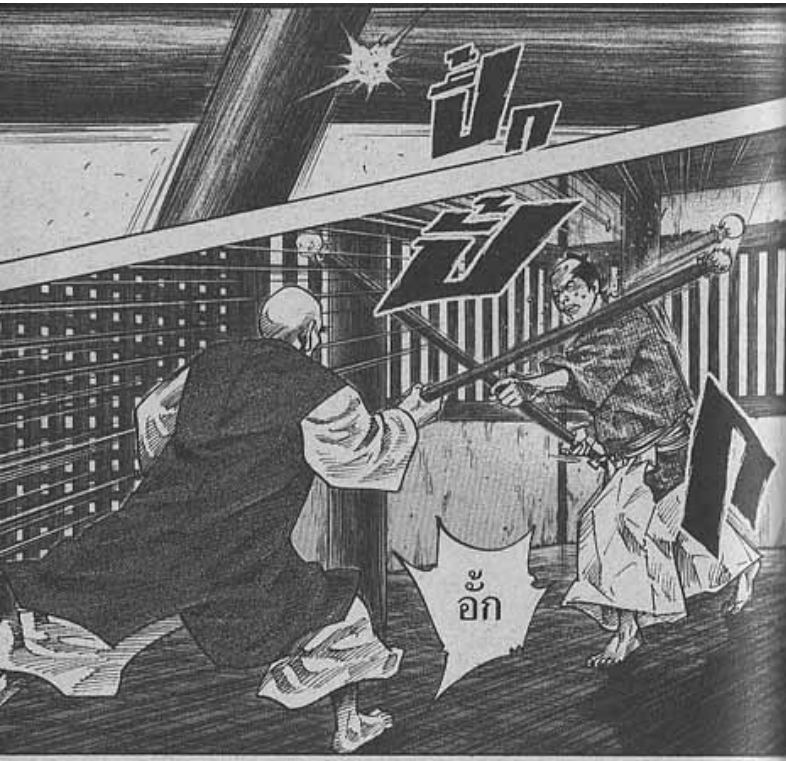

หรือว่า
....

ชินโอะ
สี่เกะ
.....!!

ตอนที่ 72 ชินเนะสึเกะ

เป็นความ
ทรงจำ
ของข้า?

ย่ากก
กก

โธ๊ะ
จะเอา
อีกเรอะ

แน่นอน
.....!!

หรือว่า

เอ็งเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของตระกูลมิตสึดะ

สึกวันหนึ่ง

เอ็งก็ต้องเรียนวิชาเพื่อปกป้องตัวเองและครอบครัว

ก๊ก ก๊ก ก๊ก

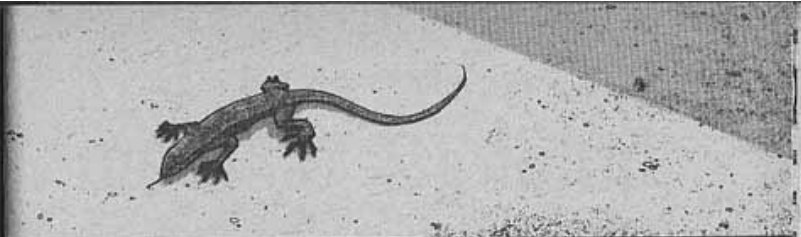
ตบ

โอย เจ็บ ๆ .....

เฮอะ

ชินเอ้ย

หือ!?

เฮ้า ชินโนะ สึเกะ

สึกวันนึ่ง มันต้องเกเร แหง ๆ!

ลูกของเอ็ง เรอะ

ลองจับดูซิ

เฮ้า เฮ้า เฮ้า

!!

เอ็งไม่ชอบทอกรี .....

ชินโนะ สึเกะ

โหโฮโฮ
....

ตั้ง 3 วัน
.....!!

แต่
จำ

กลัว
ใจ
มั่ว

ชิบโนะ
สี่เกะ!

กลับกัน
เถอะ

งั๊

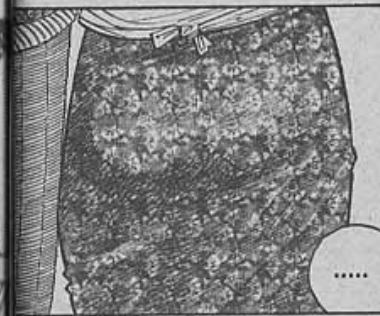
งั๊

งั๊

ข้าขออะไร
กินหน่อย
เถอะ.....

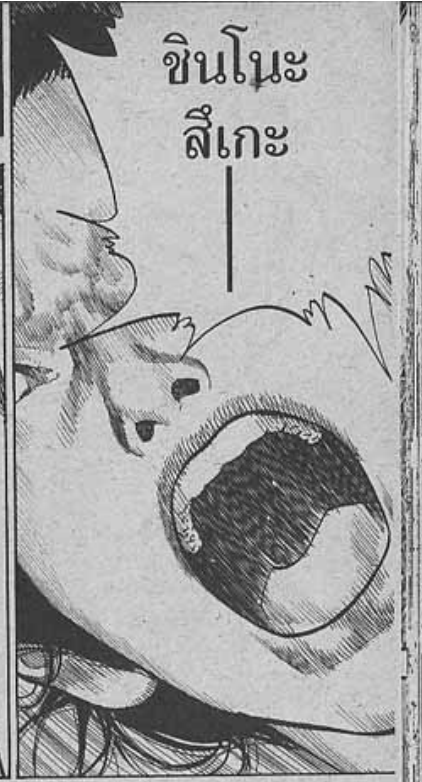
.....ข้าอายุเหลือเกิน
แต่ข้าไม่มีอะไร
ตกถึงท้อง.....
3 วันแล้ว

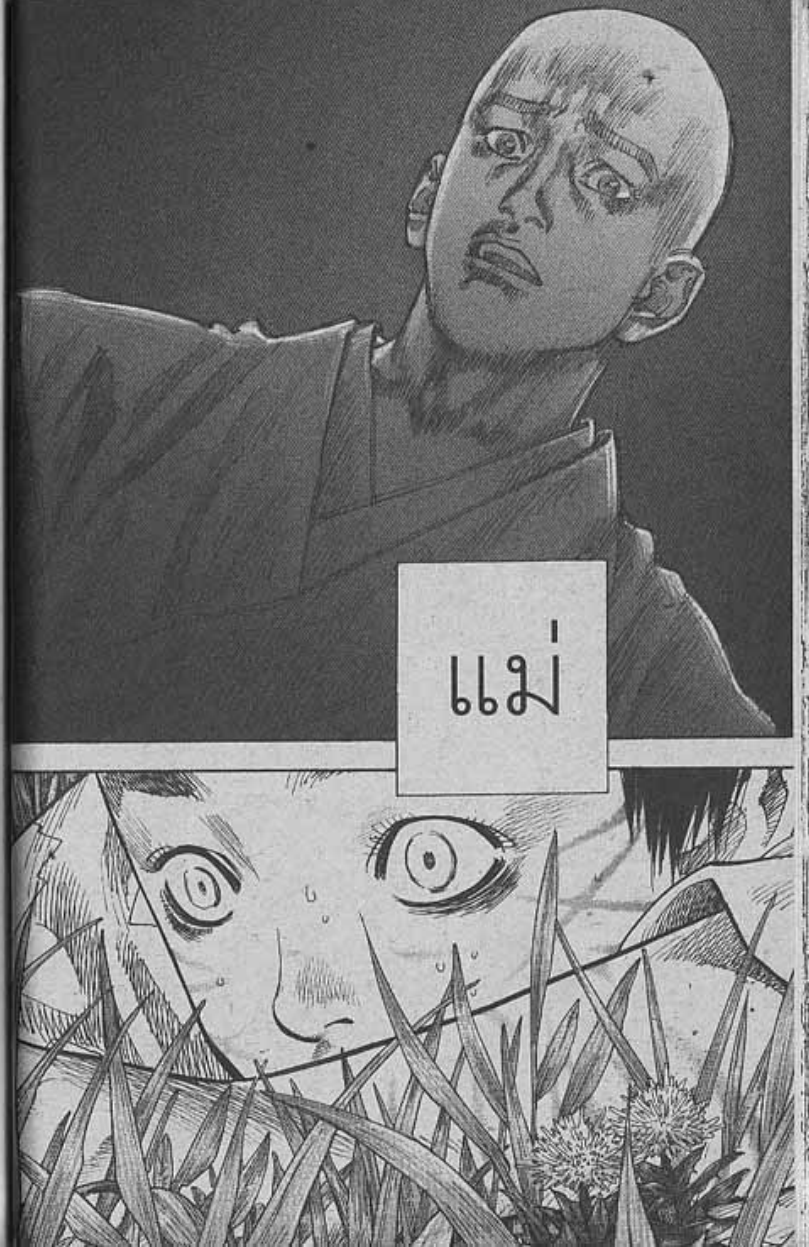

ชินโนะ
ลีเกะ

อ้าก

Vagabond

แก

ทำร้ายคนที่
ไม่มีทางต่อสู้
แถมเป็นคน
ริเปล่า.....

ดูให้ดี
ส่วย

ข้าชนะ
!!

ข้าเป็น
ผู้ชนะ
!!

!!

ท่าน
แม่

ตอนที่ 73 เล่มทราย

ฝ่า
ฝ่า
ฝ่า

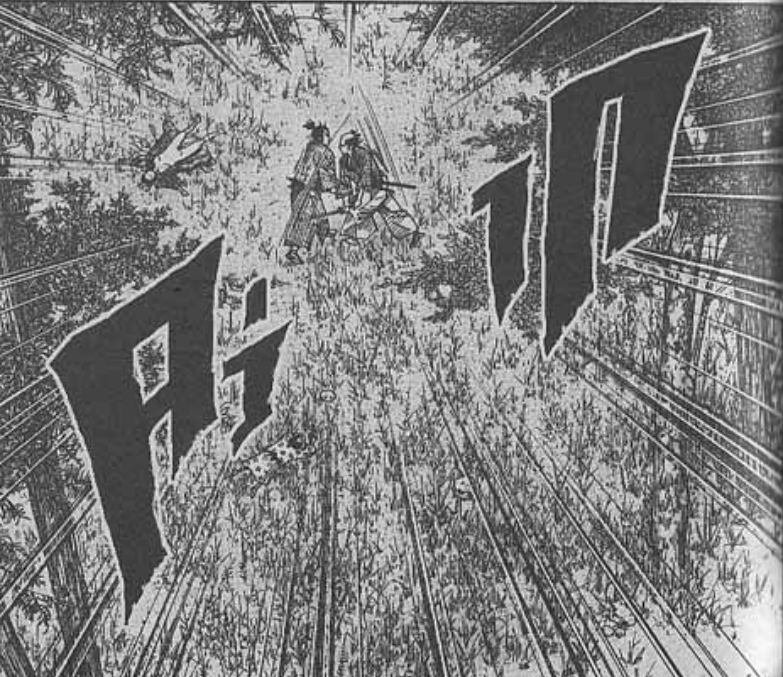
ซึ่ก
ซึ่ก
ซึ่ก
ซึ่ก

ชา
ยะ

ชินโนะลี
เกะ

ฟึ
ฟึ
ฟึ
ฟึ

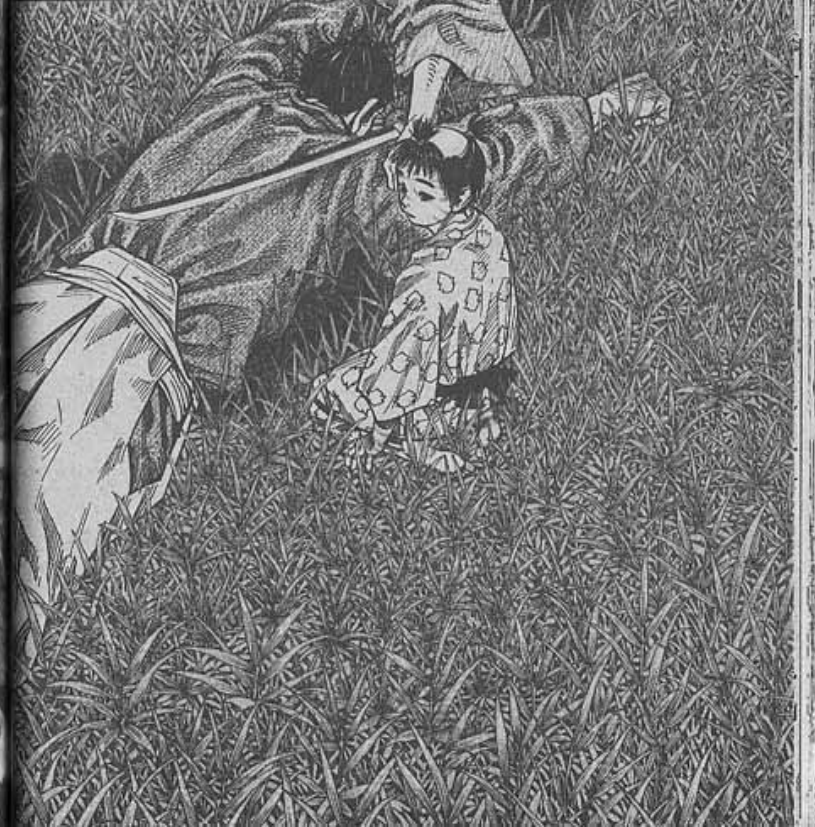
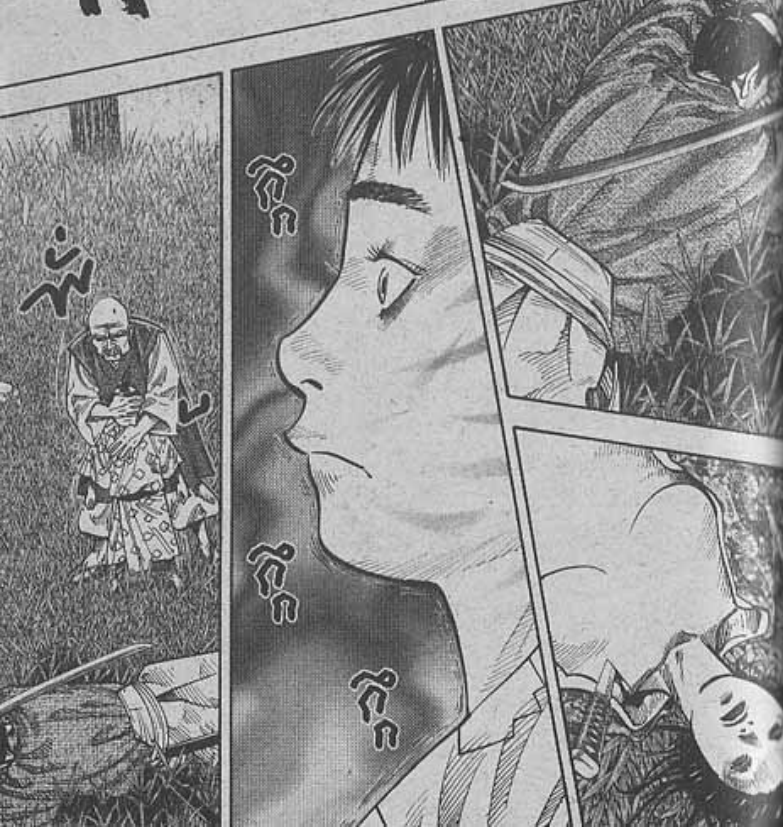
ท่านพ่อ
.....!!

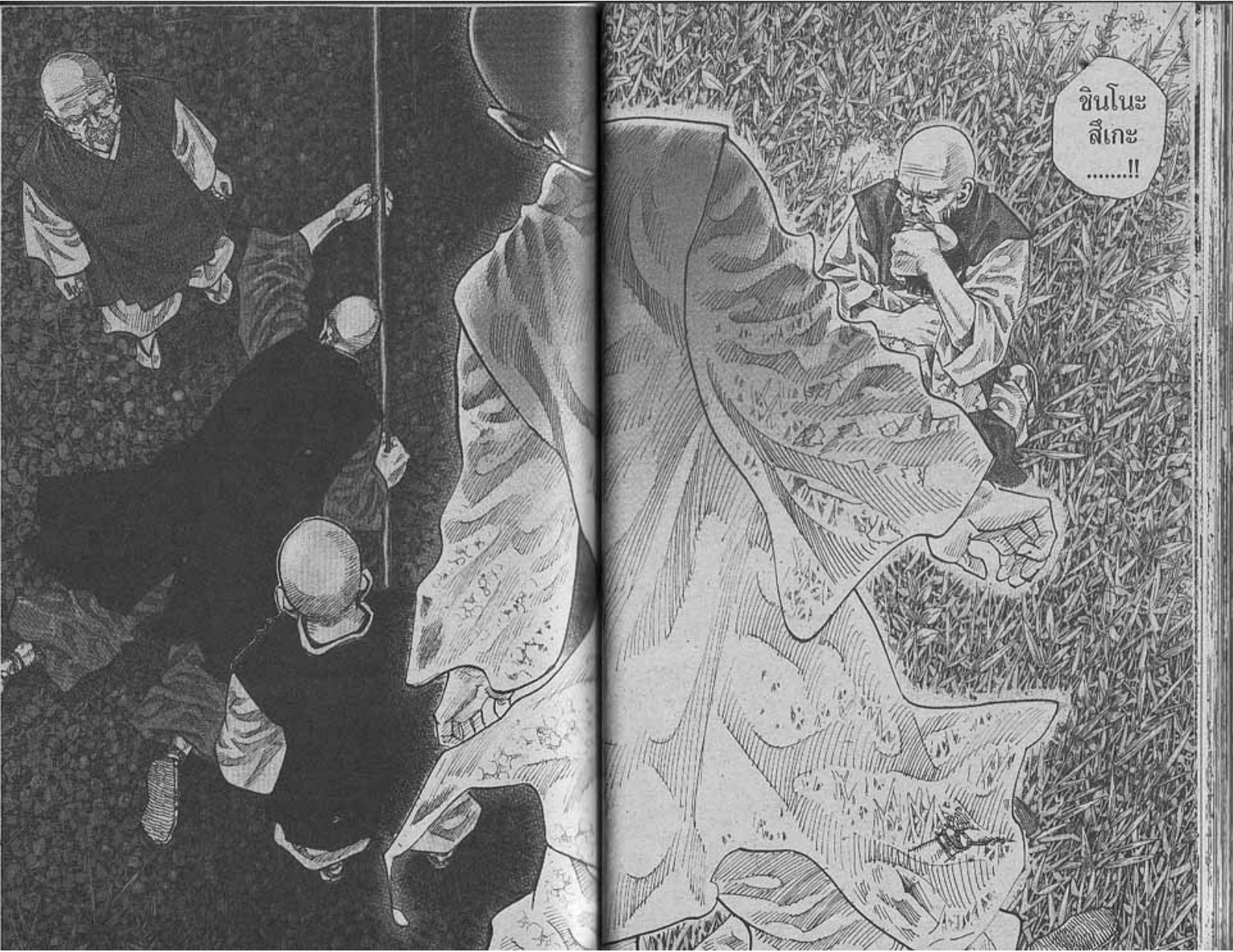

!!

แกทำร้าย
ลูกเมียข้า
ทำไม—!!?

ชินโนะ
สี่เกาะ
.....!!

ความเก่ง
ของข้า

มี
ประโยชน์
- อะไร

มุซาชิ

ลอย
ขึ้นมา

สีแดง
เข้ม...

อะไรเนี่ย
.....?

ความ
เก่ง

คือ
อะไร

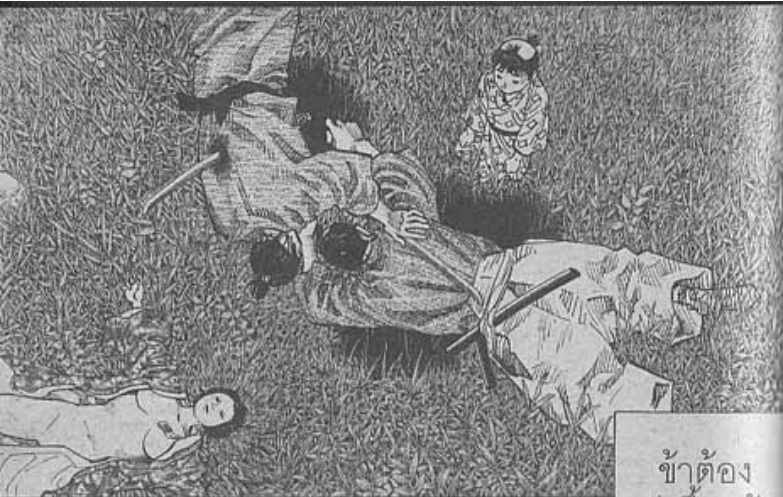
อีก

ย่ำเท้า

มีนามว่า
อินซุน
!!

หัวหน้า
รุ่นที่ 2

ข้าต้อง
แก่งขึ้นแล้ว
นี่นา

ข้าอยากแก่ง
ตั้งแต่
ตอนนั้น

อยาก
แก่ง
มดคาย
นี่ไป
หนึ่ง

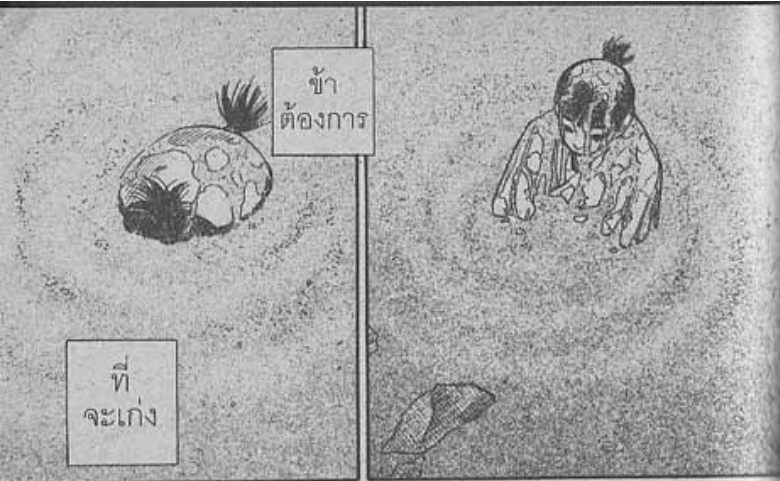
ราว
กับว่า
อะไร
อยู่บน
อันผา
หนึ่ง
มดคาย

สู้กัน
จนถึง
ชีวิต

อยากสู้
จนถึงตาย

ข้า
ต้องการ

ที่
จะเก่ง

เก่งอย่าง
ไม่มีผู้ใดทาบ
เพื่อชุกชอนบาบ
และ
ความอ่อนแอ
ให้หมดสิ้น

ข้าคง
ยังอยู่
ที่ตรงนี้

ข้าเฝ้าแต่
รอยทราย
อย่าง
ตั้งใจ

ยัง
โดดเดี่ยว
เช่นเคย

โดด
เดี่ยว

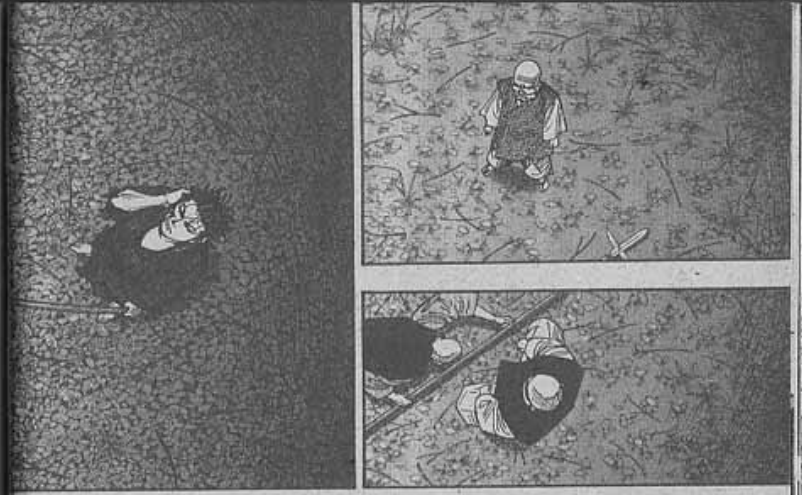
อยู่ยังที่
ที่ไม่มีใคร
เอื้อมได้ถึง

ข้าซุกซ่อน
ความเป็น
ตัวตน
ของข้า

ไม่เคย
ให้อะไร
กับใคร

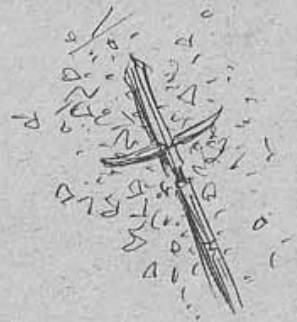
Vagabond

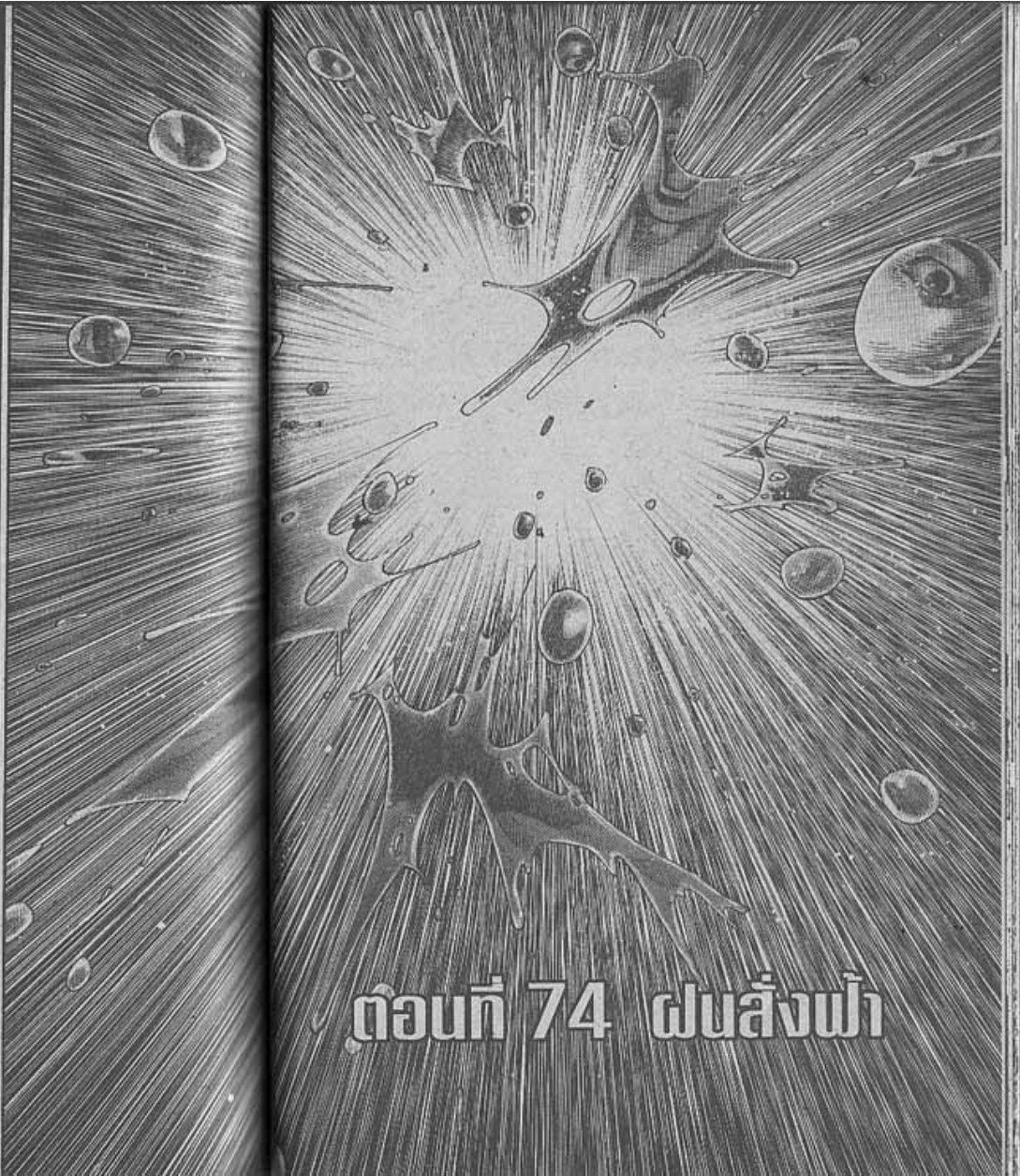

ข้า
ไม่อยาก
ตาย

โดด
เดี่ยว
ตลอด
กาล

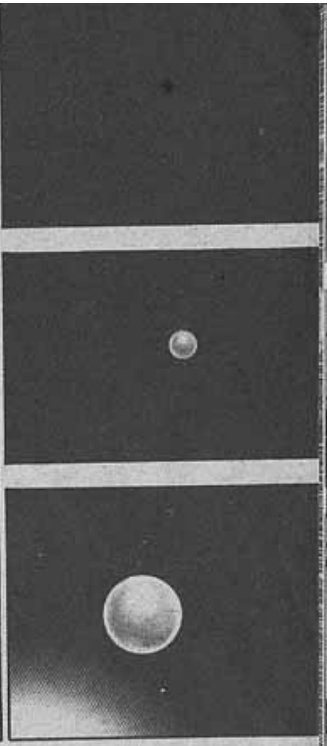
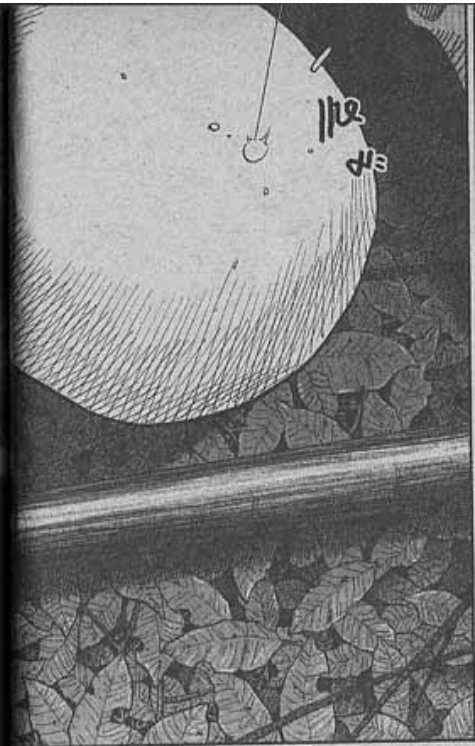
ตอนที่ 74 ฝนสังฟ้า

หือ!
!?

มุซาชิ

แกย้ง
อ่อนหัด

ไม่ได้
พัฒนา
ขึ้นมาเลย

.....!!

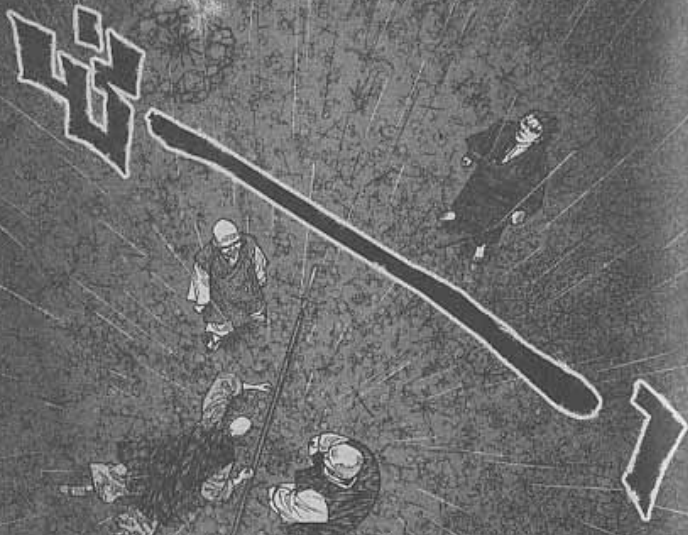

ว่าไ
นะ?

อินชุน
เธออะ!?

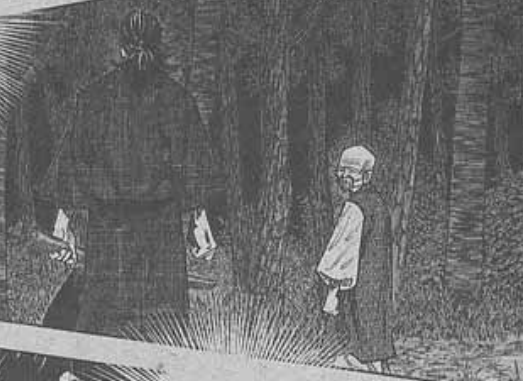

ข้ายัง
ไม่อยาก
ตาย

ทั้งๆที่แก
ไม่ได้เก่งอะไร
แต่ก็ยังสามาร
ดตอนเข้ามา
จนมุมได้

ในอนาคต
อันใกล้
แกต้องเป็น
ยอดฝีมือ
แน่ๆ

อยากเห็นแก
ในวันนั้น
จริงๆ

ข้า

1

1

1

ตาสอนข้า
ก็จริง

แต่คงไม่ดีกว่า
ข้าจะโค่น
รุ่นที่ 2 ลงได้
ใช่ไหม?

แต่

ข้าอาจจะ
เป็นคนที่ถูกฆ่า
ก็ได้นะ

ถ้า
ไม่ฆ่า.....
ก็ต้องถูกฆ่า

ข้า
เตรียมใจ
ไว้แล้ว

การต่อสู้
จนถึง
แก่ชีวิต

ข้าเพียงแต่.....
ทำตาม
ที่อินซุน
มันต้องการ
เท่านั้นเอง

แค่นั้น
ใช่ไหม?

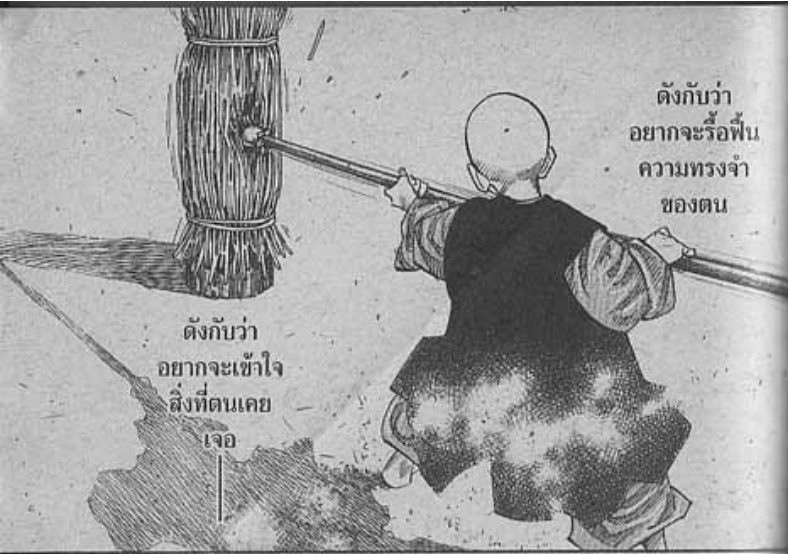
ตา

อะไร
เร็ว

ข้า

ข้า

ตั้งกับว่า
อยากจะทำ
ความทรงจำ
ของคุณ

ตั้งกับว่า
อยากจะทำ
สิ่งที่คนอื่น
เจอ

พรสวรรค์
ด้านทอก
ของมัน
ยอดเยี่ยม

แม้
อายุเพียง 15
ก็ไม่มีใคร
เทียบได้ติด

ไม่มีใคร
เป็นคู่ต่อสู้
ได้

ตั้งนั้น
มันจึงหวัง
ซึ่งการต่อสู้
อันแท้จริง

ข้า
ไม่ได้
สนับสนุน
มันให้
เรียนดาบ

ไม่อยาก
มันเรียน
ด้วยข้า

แต่ว่า
มันต้องการ
เรียนเอง

มันเล่น
ทอกต่าง
ของเล่น

อย่าง
ตั้งใจ

อย่าง
ชะมัด
เขม่น

เพียง
คน
เดียว
.....

แต่ตัวตน
ที่แท้จริงของมัน
ยังหยุดอยู่ที่ตอนนั้น
ตอนที่มันเป็น
ซินโนะลีเกะ

ยังฝัง
รากลึก
อยู่ใน
อยู่ทัน

ฝีมือทอกของมัน
สมควรแก่คำว่า
หัวหน้ารุ่นที่ 2
แห่งโฮโซอิน

แฮ็ก

แฮ็ก
แฮ็ก

ข้าชนะ
ใช่มียะ
?

เออ
.....

ข้าก็
ไม่ได้สอน
ในสิ่งที่ควร
สอนเลย

ถ้าข้าทำให้มัน
หลุดจาก
ตรงนั้นไม่ได้

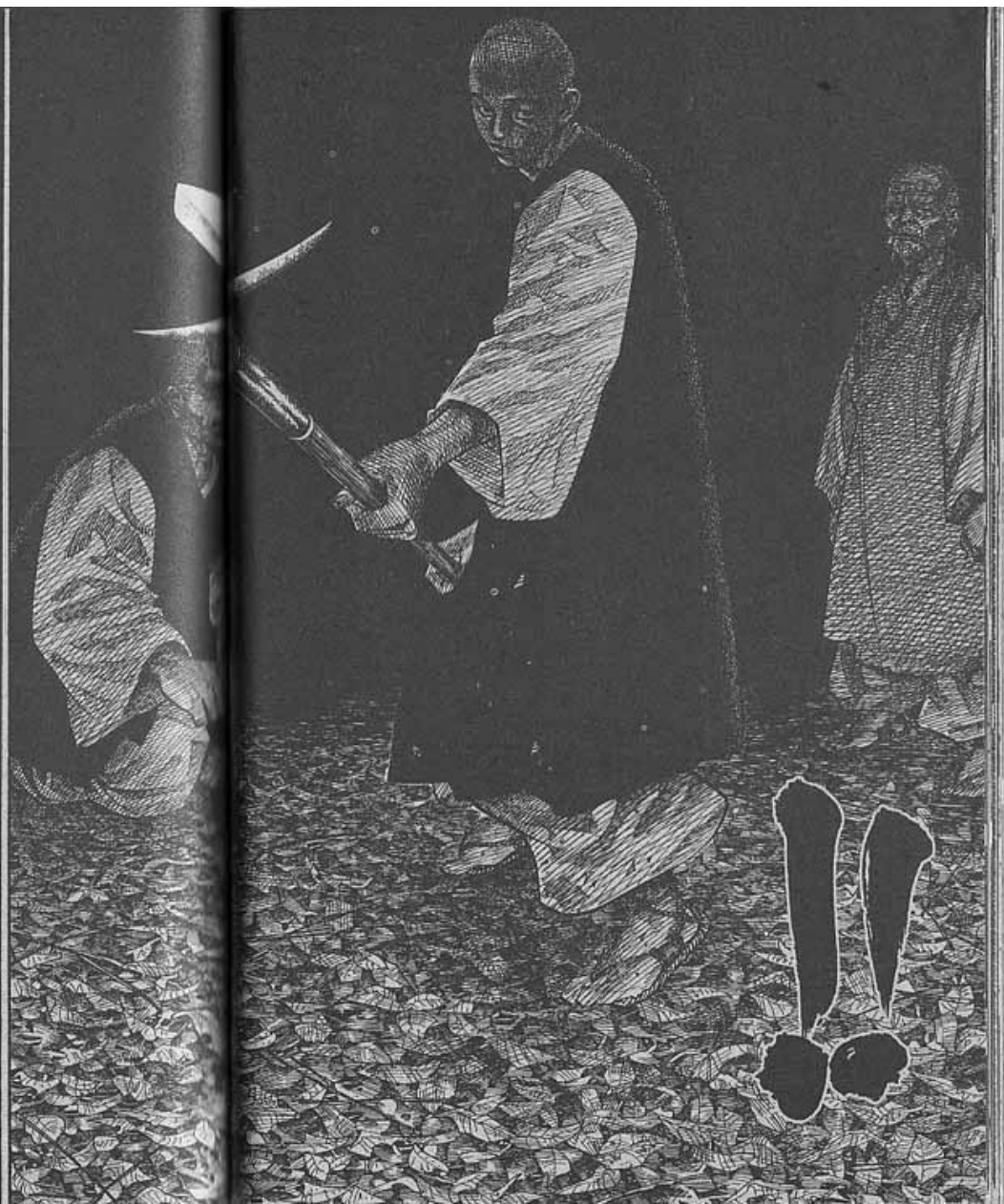
ข้าไม่แค่น
อะไรเลย

และข้าก็
เตรียมใจไว้แล้ว
เช่นกัน

ข้าจึง
ฝึกมุขาคี
ขึ้นมา

แฮ็ก
แฮ็ก

หนัก
.....

ร่างข้า
หนัก
เหลือเกิน
.....

อะกน

พามัน
ไปรักษา
เร็ว

ซึ่
7 7 7

ยังยืนขึ้น
ได้อีกนะ
มุซาชิ
.....

เลือด
ออกเต็ม
เลยว่ะ

!!

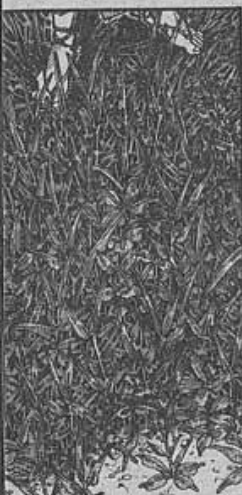

.....

Vagabond

อีก
.....

ทำอะไร
อยู่ตรงนั้น
ไอ้ทโมนน้อย?

น้ำดำ
ปิดปี่เลย

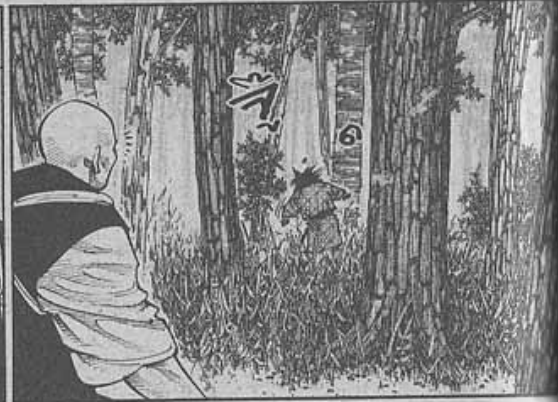
ทำไม
มันใส่ใครก
อย่างนี้

.....

?

.....

.....

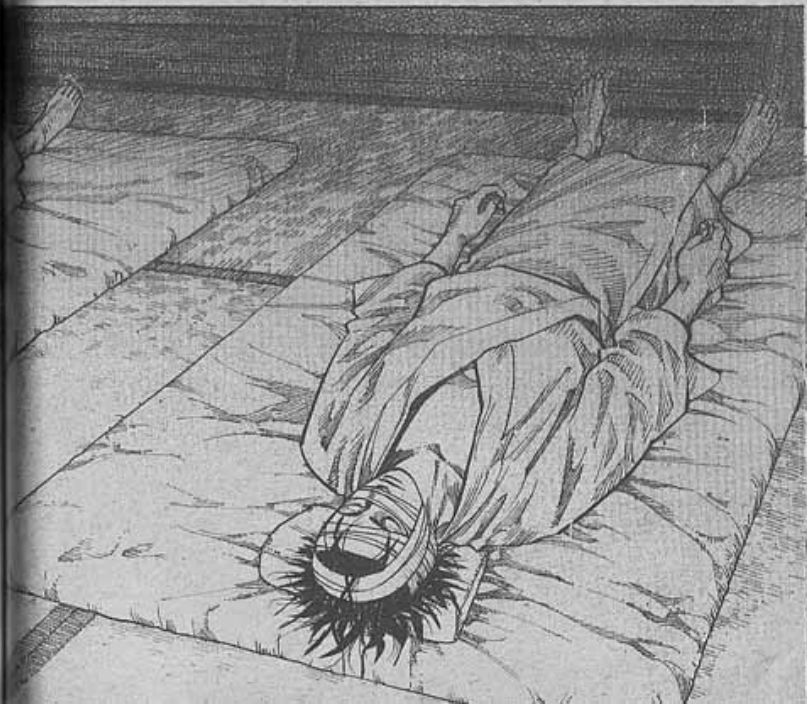
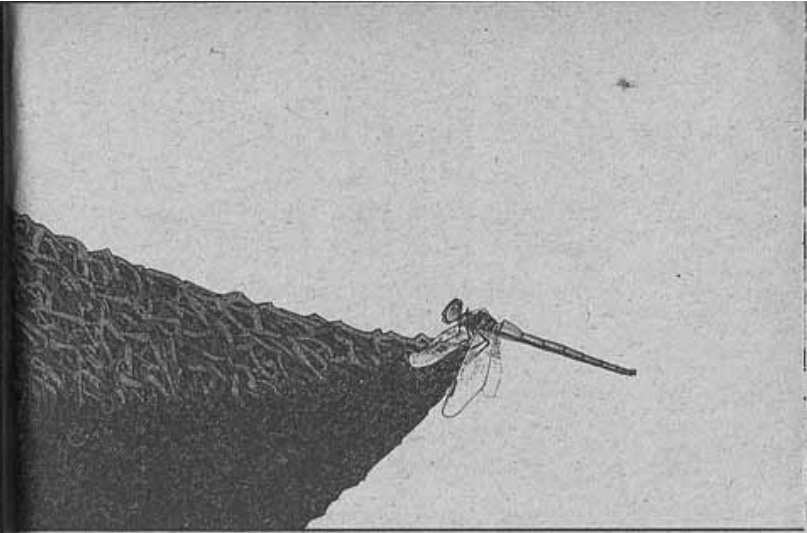
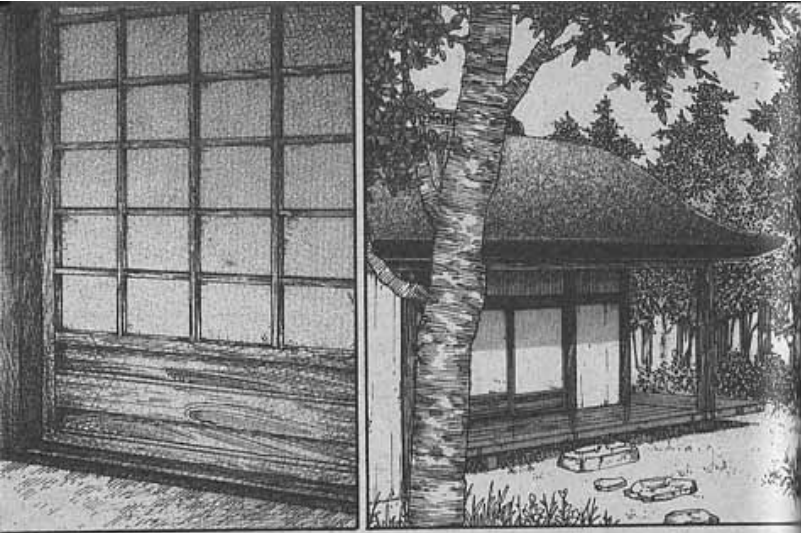

อะ
!!
//ควง!!

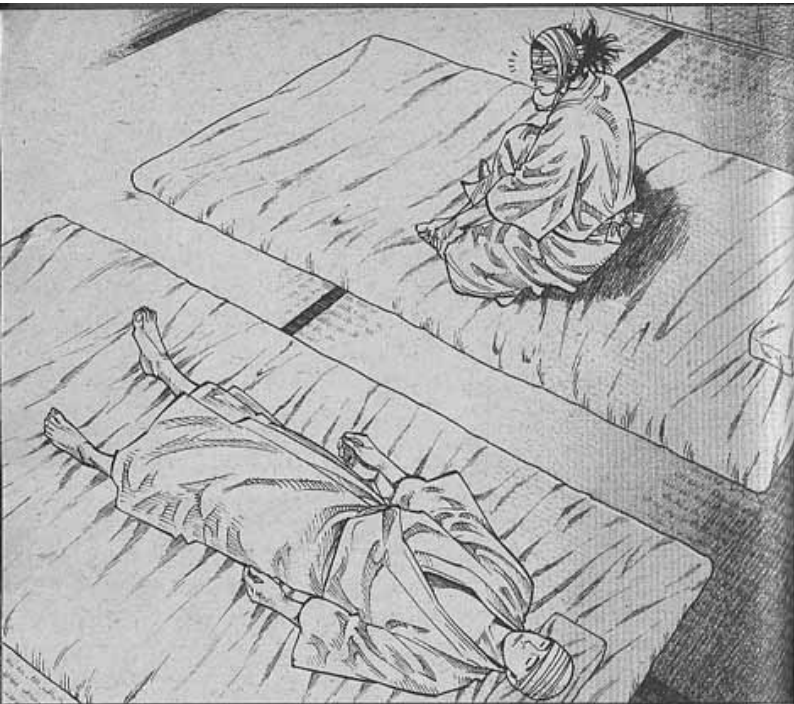

!!

พื่อ
.....?

ตอนที่ 75 ฟืนคืบชีวิต

เป็นเศษ
ผ้าขี้ริ้ว
ไปแล้ว

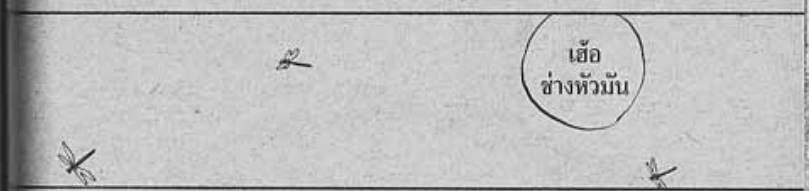
เฮ้อ
...
เฮ้อ
เอาเข้าไป

เฮ้อ
ช่างทรมาน

ในอนาคต
อันไกล
เองต้องเป็น
ยอดฝีมือ
แน่ ๆ.....

อิน
ซุน

โถ้ย
เจ็บ
.....

นี่มัน
อะไร?

ทื่อ
...

เอ็งจะ
ไม่ต้องตาย
ไฟไม่ซ่านี่

ยัง
ไม่ตาย
เรอะเนี่ย
.....

ไอ้เสียง
ที่ได้ยิน
ในหัวตอนนั้น
.....

เสียงจริง
รีเปล่า
หว่า?

ข้ายัง
ไม่อยาก
ตาย

ข้า
อยาก
เห็น
จริงๆ

ข้า
ได้ยิน
จริงๆ

ไม่
ต้องใช้
เสียงจริง
แน่ๆ

มัน
ชมเรา

เจ้าอินท
หัวหน้า
รุ่นที่ 2
แห่ง
ไอ้โซอิน

ข้ายังมี
ชีวิตอยู่

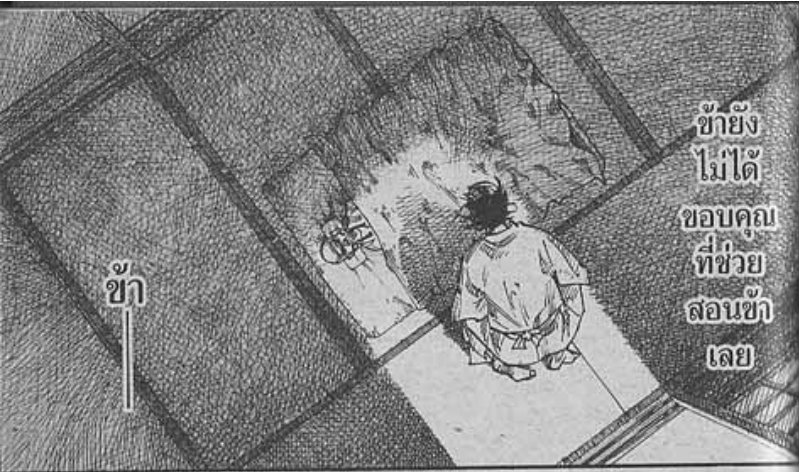

ข้ายัง
ไม่ตายเพีย

ยังมี
ชีวิต
อยู่
!!

ข้า

ข้ายัง
ไม่ได้
ขอบคุณ
ที่ช่วย
สอนข้า
เลย

เก่งขึ้นแล้ว
ใช้มั้ยล่ะ
?

อะ
กน

มีสัตว์ป่า
เข้ามา
ในนี้

โศก

!!

ห๊ะ

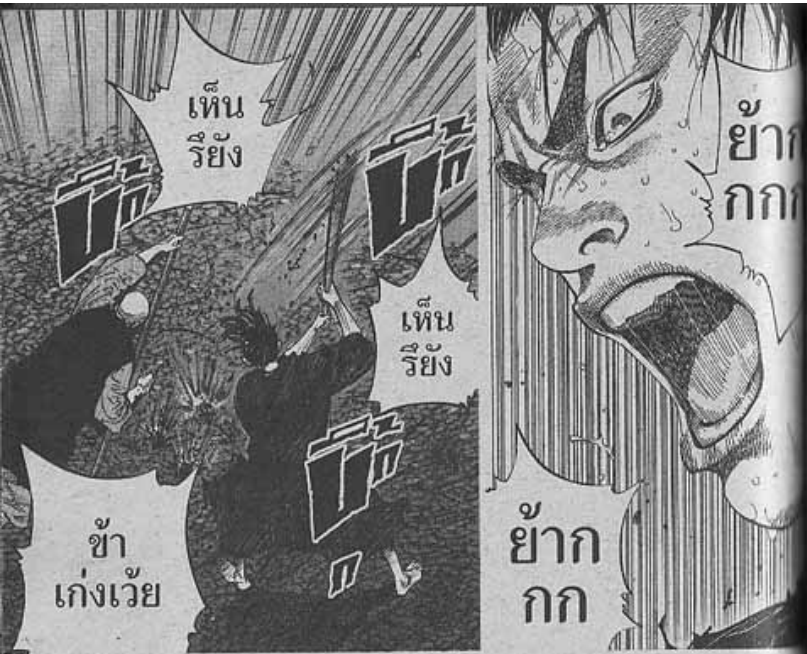
ตา

อย่า
เพิ่ง
ไป

ไม่จริง?
ตาย
แล้วเรอะ

เห็น รวยง

เห็น รวยง

ข้า เก่งเวีย

ย้าก กิก

ย้าก กิก

เป็นจิตในการฆ่าที่กระเจิดกระเจิง

เหมือนกับตอนที่เิ่งมาที่นี่เป็นครั้งแรก

อีก ...

ขอรับ

ท่านอินเอ๋ ท่านควรพักผ่อนได้แล้ว.....

อะกบ เอาไอ้ นั้นให้มาซาชิ มันซิ

ท่านตัวร้อนมาก

ข้า

ตั้งแต่ผมมีชีวิตมาไม่เคยเป็นหวัดเลยสักครั้ง....

สงสัย เป็นเพราะถูกฝน.....

นั่น

นั่น

ข้าไม่ใช่สัตว์ป่า

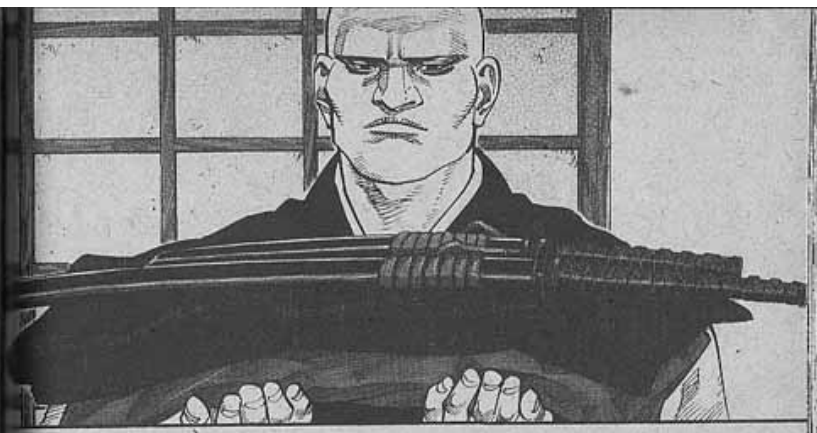
ก๊ก ก๊ก

ตอนที่เิ่งล่อไอ้อินซุน มันเข้าหนึ่งไปก็

ตอนนั้นแหละที่เิ่งกลายเป็นสัตว์ป่าตามเดิม

ข้าซ่อนอน
ก่อนละ
.....

ก่อนที่จะ
ไปถึงไปกันนั้น
เองทำได้
ดีมาก

มุซาชิ

.....!!

มันยังไม่ฟื้นอีก
ว้....

อินซุน
ล่ะ

แฮ็ก

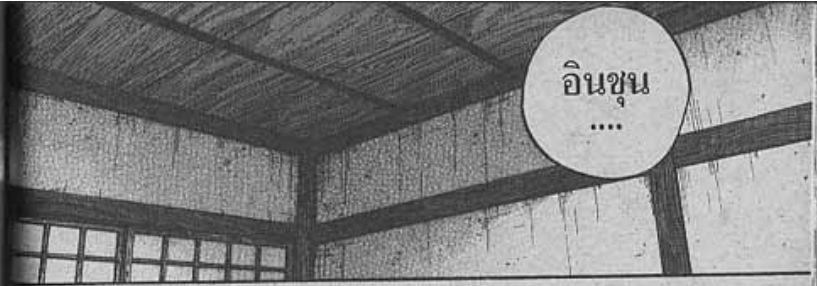
แฮ็ก

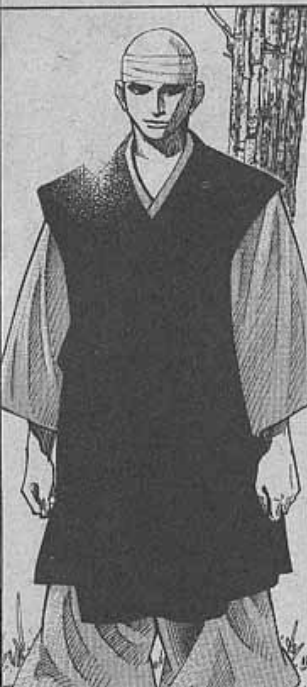
แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ตอนที่ 76 ไม่ต้องเข่นฆ่ากัน

เอ็งโชคดี
มาก

.....!!

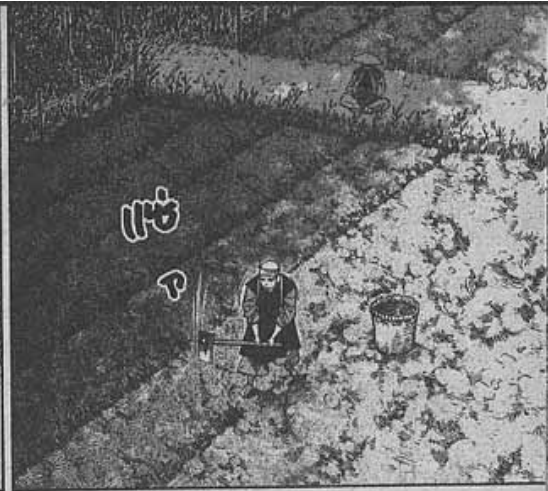

ที่ยัง
มีชีวิตรอด
มาได้

ชินโนะ
ลีเกะ

เอ็งดี
ชื่นมาก
เลยนะ

แซ่

๗

แซ่

แซ่

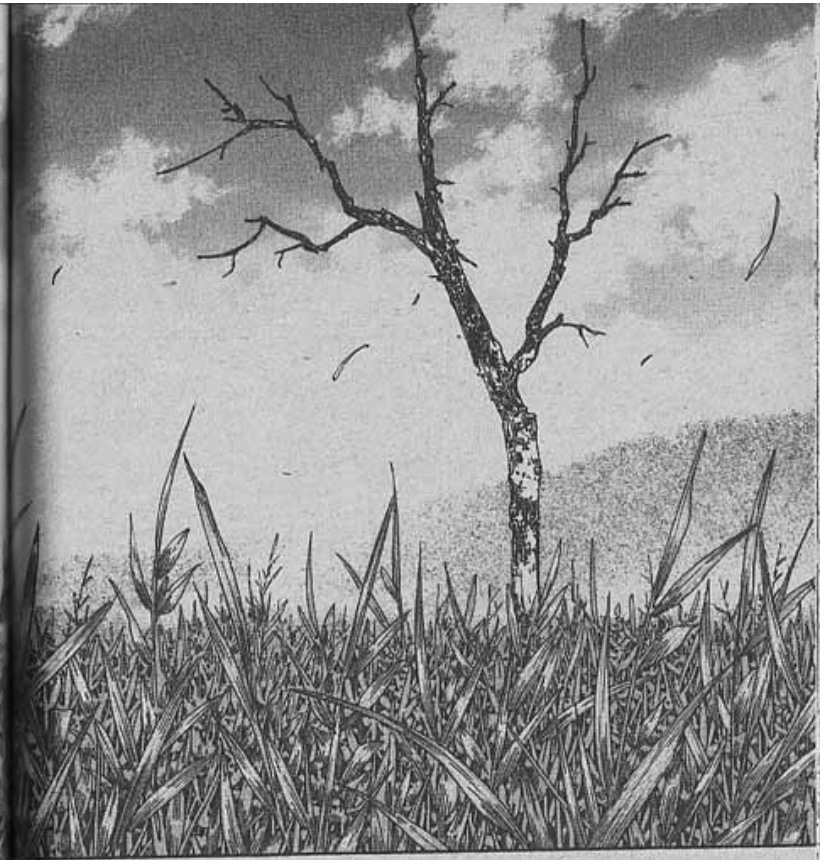

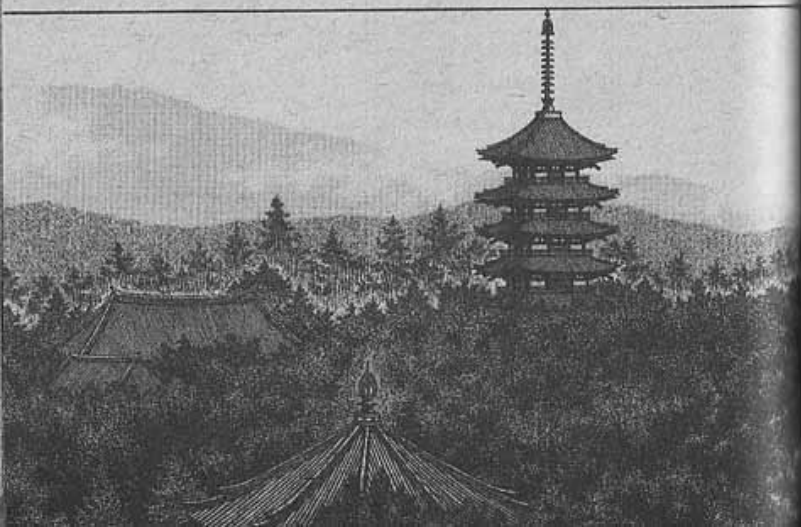
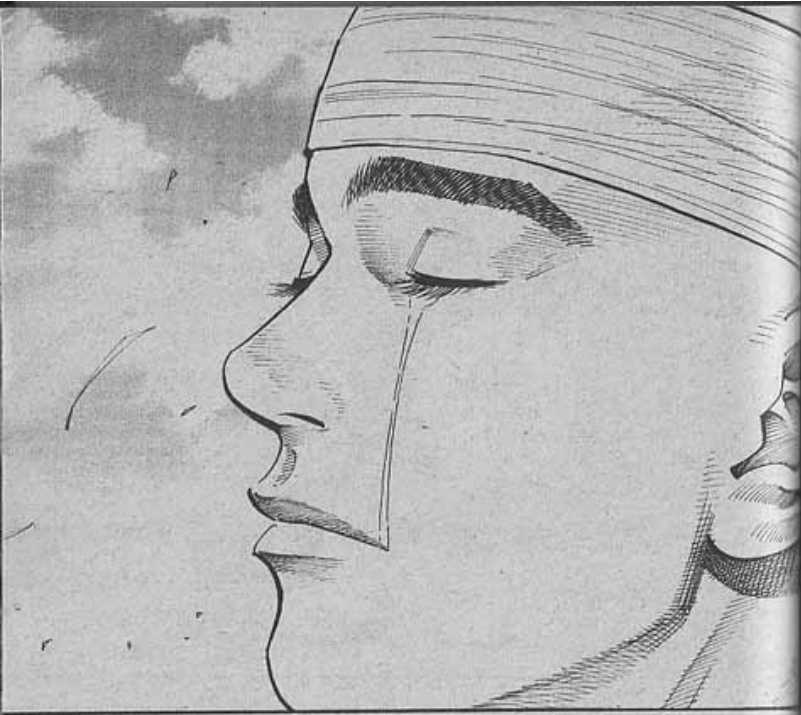
ทะเล
ทะเล

ดีจังนะ
ที่ยัง
ไม่ตาย

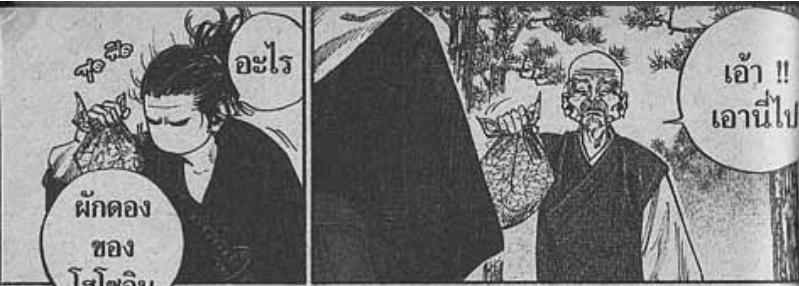
อินซุน

เอ็งไม่ใช่
ตัว
คนเดียว

อะไร

เอ้า !!
เอานี้ไป

ผักตอง
ของ
โฮโซอิน

ว.:

อร่อยน้ำ
ข้าทำเอง

ขอบคุณมาก
ที่สั่งสอน
ข้า

ตา
!!

เฮ้ !!

.....!!

อะไรที่
ทำได้
ก็อย่าหุด
โล้น

ฮึ่ม
...

ไอ้แก่
.....

ใช้เวลา
ของชีวิตเอง
ที่เหลือทั้งชีวิต
ก็ไม่พอหรอก
.....?

อู
คน
คันจริง
วู้

ข้าจะ
ตอบแทนคุณ
ครั้งนี้แน่
.....

หือ
?

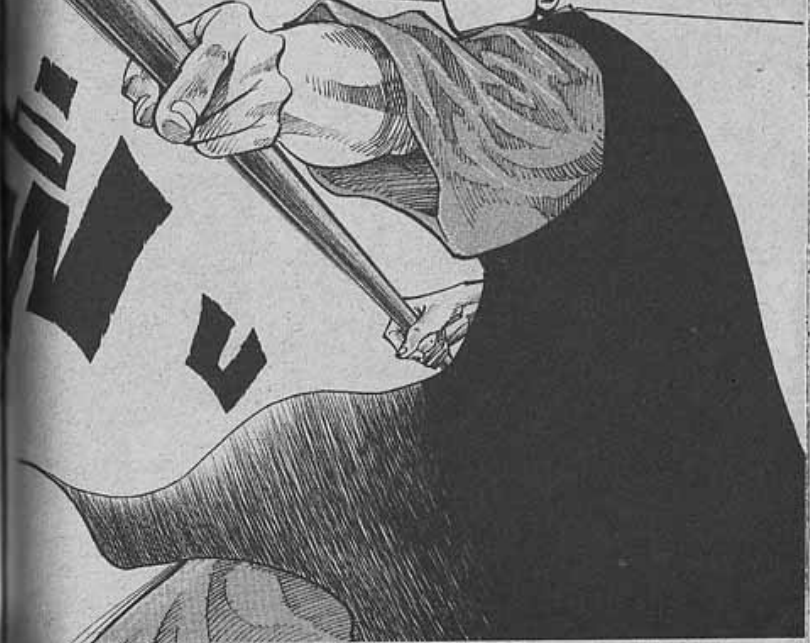
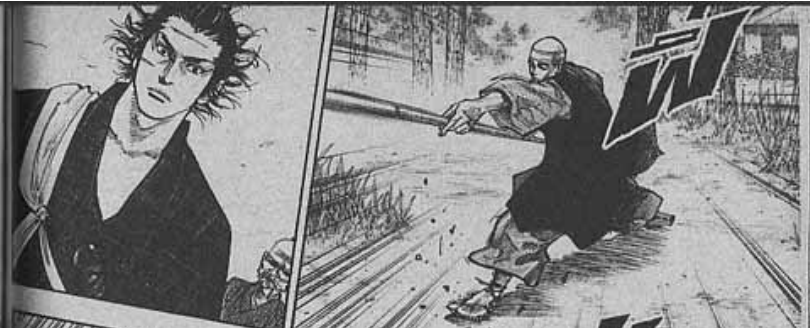
บุญคุณ
ของพระ

บุญคุณ
ของพ่อแม่

บุญคุณ
ของคน

ถ้าเ็งคิดจะ
ทดแทนคุณ
ที่เ็งได้มา
จนทุกวันนี้
ละก็

ในโลกแห่งนี้
จะมี
เรื่องราว

ไร้
ดาบ

ที่ไม่สามารถ
อธิบาย
ได้ด้วยคำพูด
อยู่มากมาย
เพียงใดนะ

มีเพียง
ความรู้สึก
เท่านั้นเอง

ไม่มี
เหตุ
และ
ผล

จบลง
ด้วยดี
เน้อ

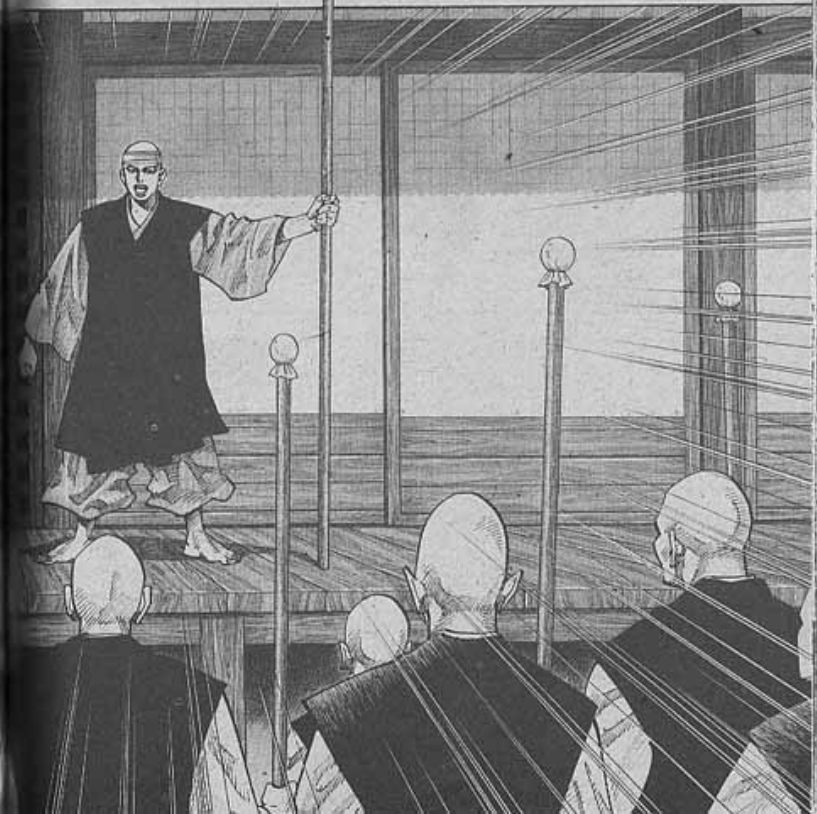
ข้า
ไม่ต้องการ
สิ่งนี้แล้ว

ท่าน
อาจารย์

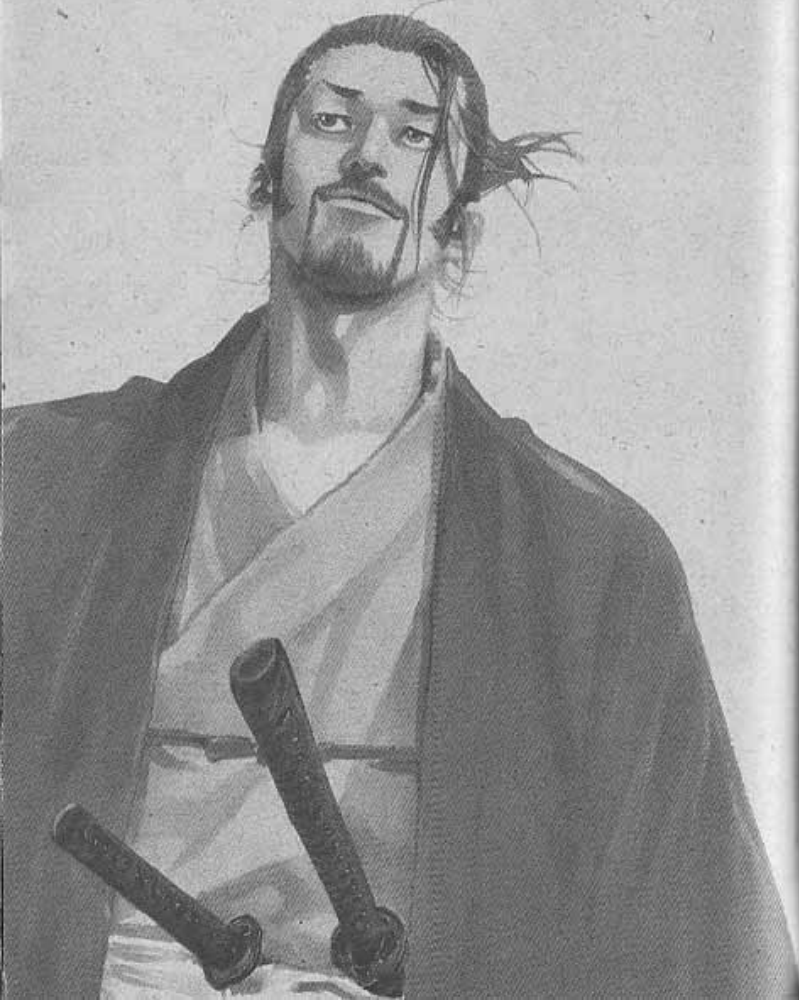
ข้าคืออินชุน
หัวหน้า
รุ่นที่ 2

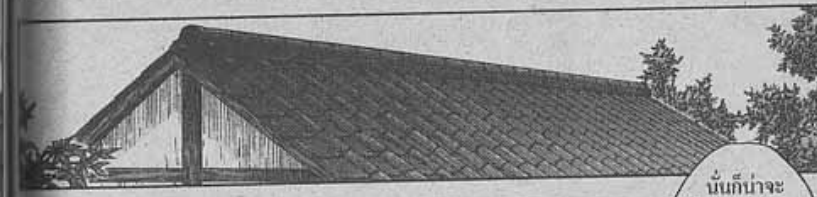
แห่ง
โฮโซอิน
!!

ตอนที่ 77
เขาเรียกข้าว่าอาจารย์

คิด
มันหลง
เรา

อ้า

แต่จ๋า

แฮ็ก

คิด

ถ้าขามูไร
เป็นอย่างท่าน
ได้ทุกคน
ก็ดีหรอก

ข้าจะไป
ด้อมเหล่า

ก็ไม่สนุกเหมือนกับ
ตอนที่ข้าเป็น
ฮอนอิตัง มาตายที่
แล้วให้อโคโนะคุมซึ
ตามอำเภอใจ

อ้าง

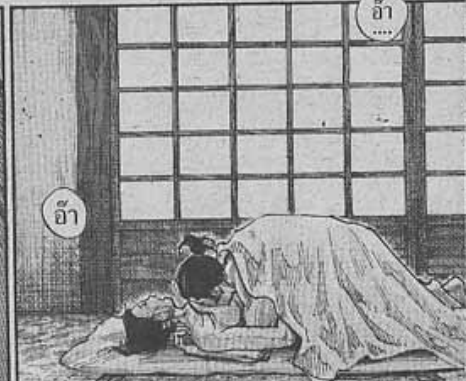
อ้า

.....

ท่าน
โคจิโร่

อ้า

อ้า

มังกร
ร้อนฟ้า
.....?

ฝึกวิชาดาบ
มา 35 ปี

ข้าชื่อ
โค โชจิโร่

ในหมู่ผู้ที่เป็น
มังกรร้อนฟ้าของ
นักดาบอันหมั่นแน่น
แล้วละก็
ฝีมือข้าก็นับว่า
เทียบได้

เจอแล้ว
ลูกพี่
!!

.....

โป๊ว

ใช้คำพูด
ให้มันไพเราะ
หน่อยซิวะ

มีธุระ
อะไร
อีกวะอะ?

โ๊ะ

ท่านช่วย
สั่งสอนข้า
ซึกดาบ
ด้วยเถิด!!

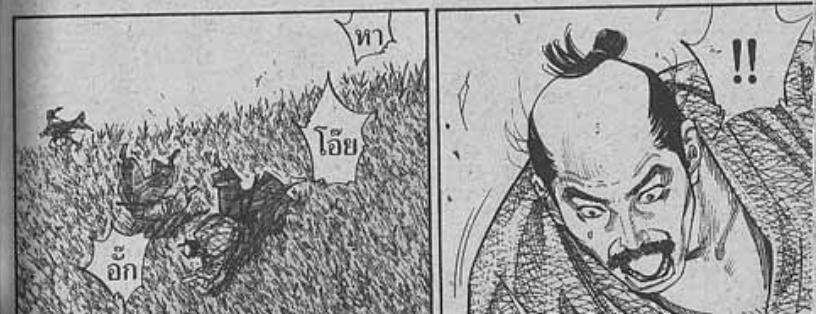

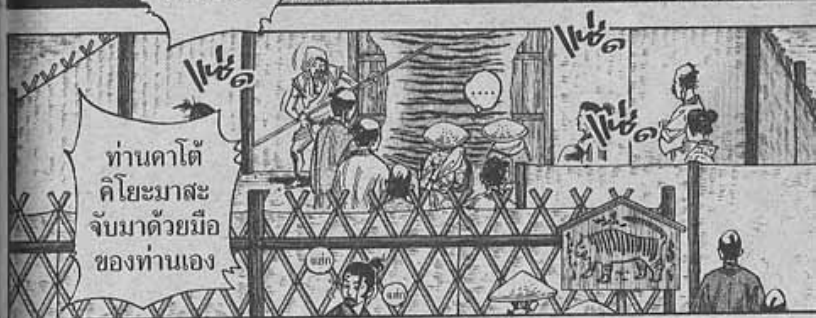
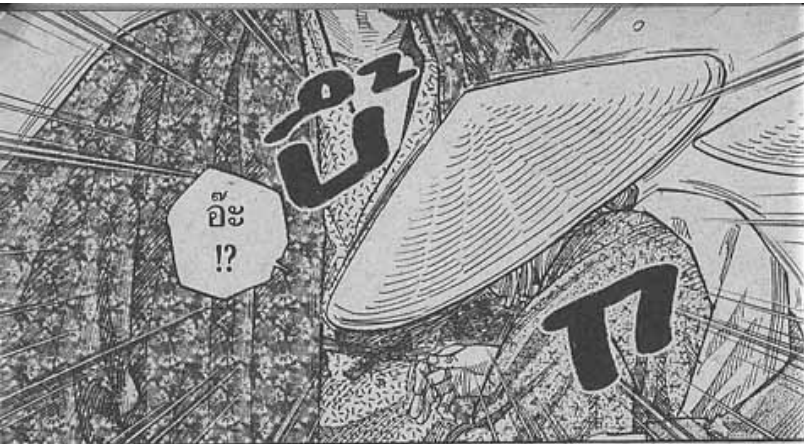
ท่านซาซากิ
โคจิโร่

ขอโทษ

ว๊าด

ตอนที่ 78 ปิ้งกรรอบฟ้า

โฮฮอ
มา
ตา
ฮา
ฮาฮา

เจ้ามาตาฮาชิ มั่นก็ ไม่ใช่เด็กแล้ว

ยาย! พอเถอะ

เอ็งเกิด มาจากธุรีไรง ห้า

หุบปากนะ ตาแก่ !!

เห็นหน้าแม่ แล้ววิ่งหนีเรอะ ไอ้ลูกอกตัญญู !!

เอ็งไม่ใช่ ลูกซารีไรง ไอ้ลูกบ้า !!

ข้าตะโกนก็จริง แต่ข้าไม่ได้ขอให้ พวกเอ็งกระต๊อบ ด้วยนี่หว่า !!

คิดเอง เออเองทั้งนั้น ไอ้พวกใจเร็ว ด่วนได้!!

จะไปไหน ก็ไป!!

ใครบอกจะ ว่าคนนี่ เป็นชโมยะ !!

มัน เป็นชโมยะ นะยาย

คนธรรมดา บังอาจมา กระต๊อบขามูไร ได้ยังไง!!

ข้า เอ็ง

อ้าว ! แล้วใครกันล่ะ ที่เมื่อกี้ตะโกนว่า ชโมยะนะ

ไม่นึกเลยว่า เอ็งมาเดินอาด ๆ อยู่ที่ไอซากะ .....

เอ็งหายจากข้าไป 5 ปี..... ตั้งแต่ ไอ้ทาเคโซมันยู เอ็งให้ออกไปรบ ข้า นึกว่าเอ็งตายไปแล้ว

เฮ้ย ปล่อยไป เถอะน่า!

ว่าในะ ยัยแก่ พง่าเห็งอก .....

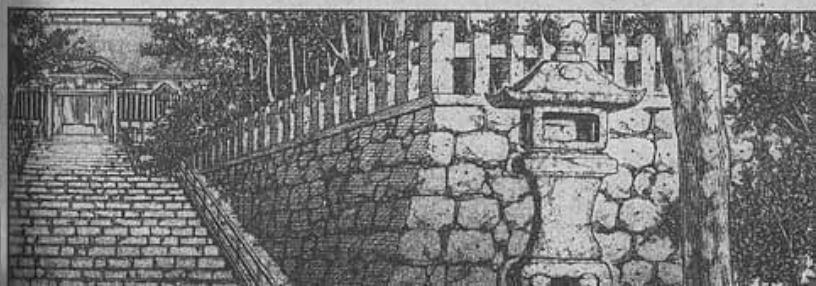
ทำไมเอ็ง ไม่กลับบ้าน ห้า!

ทำไมไม่กลับไปหาญาติๆ ที่เค้าเป็นท่วง เอ็ง!!

เอือ.... คือว่า แม่เจ้า....

ใช่ๆ
ถึงแม้จะ
ไขว่ไขว่ไป
แต่แกก็ยัง
มีเลือดของ
ฮองอิเต็งอยู่

สุมกับเป็น
ลูกของข้า
เนาะตาแก่
ก็อง!!

ดีมาก
!!

จั้นเรอะ
!!

จั้นเรอะ
ลูก!!

สอน
วิชาดาบ
เรอะ!!

ดาบ

ถึงข้าจะ
หลงทาง
ไปบ้าง

แต่ข้าก็
มาพบกับดาบ
ในที่สุด

อ้อ

ข้า
เป็นครู

สอน
วิชาดาบ
นะ

คุณี่ลี

七劍
文之上
伝授受之士

一裏
金剛 亭上 無双

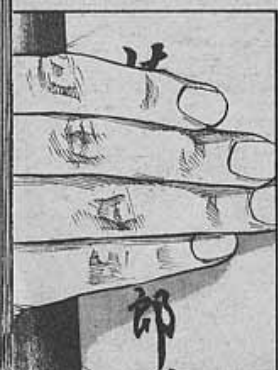
一表
電光 車内 流

一中 糸流 大刀 之

印可

ชีวิตข้ามีเพียง
วิชาดาบเท่านั้น
.....!!

นี่มัน
.....!!

ใบรับรอง
วิชานี้เนาะ
.....!!

!!

ชื่อใหม่ ?

นี่ ?

ทำไมต้องตั้งชื่อใหม่

ชื่อเดิม สอนอิเต็ง มาดาซาชิ ก็คืออยู่แล้วนี่หว่า!!

นี่คือว่าชื่อใหม่ ของซา

นั่นเขียนไว้ว่า ซาซากิ โคจิโร่ นี่หว่า

ใครกันวะ ?

หา ?

ก็ถ้าเกิดเรื่องอะไรขึ้นมา

ซาไม่อยากให้เสื่อมเสียถึงวงศ์ตระกูล.....

เออ.....

เอ็งยังไม่ทิวเราะยาย

กินข้าวพร้อมหน้าพร้อมตากันซะที!

อย่างนั้นเรอะ.....

.....

ซา.....

ซาหนักอยู่แล้วตั้งแต่เอ็งเล็กๆว่าเอ็งจะได้ดีกว่าไอ้ทาเคโชนัน.....

ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ

ก็

ก็

ซาทำให้แม่ร้อนใจก็จริง

แต่แม่วางใจได้แล้ว

ไหนๆ ขอซำดูซัดๆซิ

อ๊ะ

หือ ?

ได้ข่าวว่า
เดี๋ยวนี้มันชื่อ
มียาโมโตะ
มุซาซึนา

จะ
หมายความว่า
ว่ายังไง

คะ...
เดี๋ยวก่อน...
หมายความว่า
ว่ายังไง....?

มันเห็นโอกาส
ที่เอ็งไม่กลับมา
วังเซ้าหา
ไอ้ทาเคโซ
นะสิ

เฮอะ

แต่นิ่งซึอ
ก็ไปช่วยเอาไว้
มันเลย
หนีไปได้

ทาคุอันพระที่ออกไป
แขวนมันไว้ที่
ต้นสนพันปี
มันเกือบจะตาย
แล้ว

.....

นิงซึอก็หาย
ไปจากหมู่บ้าน
วันเดียวกัน
นั่นแหละ

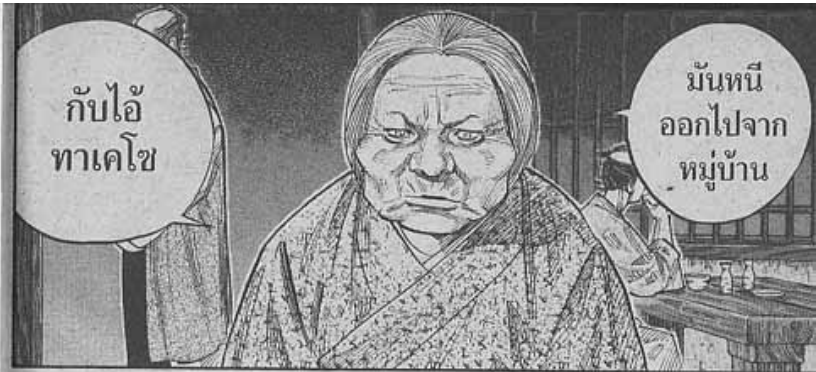

ข้าจะไม่กลับบ้าน
จนกว่าจะ
เด็ดหัวไอ้สองคน
นั้นได้

เข้าใจ
รึยังล่ะ
มาตาฮาชิ
ว่าทำไม
ชายแก่คนนี้
กับเจ้าก็องถึง
ต้องเร่รอน
ทั่วแผ่นดิน

เหมือน
สัตว์น้ำกรด
ลงบนบ้าน
ฮอนอิเด็ง
ชัด ๆ!!

กับไอ้
ทาเคโซ

มันหนี
ออกไปจาก
หมู่บ้าน

กับ
ทาเคโซ
.....!?

ไอ้ซึอ
หนีไป
.....

ไม่เคยรู้จัก
ซาซากิ โคจิโร่
หรือไง?

เฮอะ !!
อ้าว ?

ในพวกที่
ชอบฝึกวิชา
อย่าง
พวกเรา
มียาโมโตะ
มุซาชิ
เป็นมังกร
ที่ร้อนฟ้า
ได้สูงกว่า
คนอื่น!!

อยู่หมู่บ้าน
เดียวกัน
ไม่ใช่หรอ
ไม่ได้ใจ
รีใจ

ทา !!

อีก
ไม่ซ้ำ
....

โอ๊ะ !!
เข่าว่ากันว่า
ไอ้คนนี้มีน้ต่ง
อย่างกะ
ปีศาจ!!
เคยได้ยินชื่อ
"ซาซากิ โคจิโร่"
มาเหมือนกัน

เฮ้
พวกแก

มังกร
ร้อนฟ้า
....
มังกร
ร้อนฟ้า
...

โคจิโร่
จะโค่นมุซาชิ
แล้ว

จบเล่ม 8 ไปรอดติดตามตอนต่อไป